Miercuri 20. oktombrie 2021

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0425

Strategia „De la fermă la consumator”

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2021 referitoare la o strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic (2020/2260(INI))

(2022/C 184/01)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 11, 13, 39, articolul 168 alineatul (1), articolul 169 alineatul (1), articolul 191, articolul 192 alineatul (1) și articolul 349,

— având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură din 2004,

— având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și durabilitatea modelului UE de evaluare a riscurilor în cadrul lanțului alimentar ([1]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare ([2]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare ([3]), Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor ([4]) și Regulamentul (CE) nr. 1185/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind statisticile referitoare la pesticide ([5]),

— având în vedere Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ([6]),

— având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ([7]), Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării ([8]) și Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ([9]),

([1]) JO L 231, 6.9.2019, p. 1.
([2]) JO L 4, 7.1.2019, p. 43.
([3]) JO L 309, 24.11.2009, p. 1.
([4]) JO L 309, 24.11.2009, p. 71.
([5]) JO L 324, 10.12.2009, p. 1.
([6]) JO L 106, 17.4.2001, p. 1.
([7]) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.
([8]) JO L 372, 27.12.2006, p. 19.
([9]) JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

— având în vedere Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă ([10]), Directiva 1999/74/CE a Consiliului din 19 iulie 1999 de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare ([11]), Directiva 2007/43/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de stabilire a normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne ([12]), Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor ([13]), Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițeilor ([14]), Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe ([15]), Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii ([16]), Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală") ([17]) și Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice ([18]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic" (COM(2020)0381),

— având în vedere rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la protecția europeană a lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în contextul crizei provocate de COVID-19 ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la Inițiativa UE privind polenizatorii ([20]) și rezoluția sa din 23 octombrie 2019 referitoare la proiectul de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 546/2011 în ceea ce privește evaluarea impactului produselor de protecție a plantelor asupra albinelor ([21]),

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ([22]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2019 referitoare la o Europă care protejează: aer curat pentru toți ([23]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2018 referitoare la planul de acțiune european „O singură sănătate" (One Health) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM) ([24]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a celui de Al șaptelea program de acțiune pentru mediu ([25]),

— având în vedere rezoluția sa din 16 mai 2017 referitoare la inițiativa din domeniul utilizării eficiente a resurselor: reducerea deșeurilor alimentare, îmbunătățirea securității alimentare ([26]),

— având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2017 referitoare la femei și rolul lor în zonele rurale ([27]), precum și rezoluția sa din 16 ianuarie 2018 referitoare la femei, egalitatea de gen și justiția climatică ([28]),

— având în vedere rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la soluții tehnologice pentru o agricultură durabilă în UE ([29]),

---

([10]) JO L 221, 8.8.1998, p. 23.
([11]) JO L 203, 3.8.1999, p. 53.
([12]) JO L 182, 12.7.2007, p. 19.
([13]) JO L 47, 18.2.2009, p. 5.
([14]) JO L 10, 15.1.2009, p. 7.
([15]) JO L 3, 5.1.2005, p. 1.
([16]) JO L 303, 18.11.2009, p. 1.
([17]) JO L 84, 31.3.2016, p. 1.
([18]) JO L 276, 20.10.2010, p. 33.
([19]) JO C 362, 8.9.2021, p. 82.
([20]) JO C 255, 29.6.2021, p. 29.
([21]) JO C 202, 28.5.2021, p. 49.
([22]) JO C 232, 16.6.2021, p. 28.
([23]) JO C 23, 21.1.2021, p. 23.
([24]) JO C 433, 23.12.2019, p. 153.
([25]) JO C 390, 18.11.2019, p. 10.
([26]) JO C 307, 30.8.2018, p. 25.
([27]) JO C 298, 23.8.2018, p. 14.
([28]) JO C 458, 19.12.2018, p. 34.
([29]) JO C 86, 6.3.2018, p. 51.

— având în vedere rezoluția sa legislativă din 8 septembrie 2015 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind clonarea bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor crescute și reproduse în scopuri agricole ([30]),

— având în vedere rezoluția sa din 11 februarie 2015 referitoare la indicarea pe etichetă a țării de origine a cărnii din alimentele prelucrate ([31]) și rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru anumite alimente ([32]),

— având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene (CCE) nr. 15/2020 din 9 iulie 2020, intitulat „Protejarea polenizatorilor sălbatici în UE – inițiativele Comisiei nu au dat roade", nr. 13/2020 din 5 iunie 2020, intitulat „Biodiversitatea pe terenurile agricole: contribuția PAC nu a stopat declinul", nr. 05/2020 din 5 februarie 2020, intitulat „Utilizarea durabilă a produselor de protecție a plantelor: progrese limitate în măsurarea și în reducerea riscurilor", nr. 02/2019 din 15 ianuarie 2019, intitulat „Pericolele chimice din hrana noastră: politica UE în materie de siguranță alimentară ne protejează, dar se confruntă cu provocări", nr. 31/2018 din 14 noiembrie 2018, intitulat „Bunăstarea animalelor în UE: reducerea decalajului dintre obiective ambițioase și punerea în practică" și nr. 34/2016 din 17 ianuarie 2017, intitulat „Combaterea risipei de alimente: o oportunitate pentru UE de a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor în lanțul alimentar", precum și nr. 21/2019 din 19 noiembrie 2019 privind combaterea rezistenței la antimicrobiene,

— având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu din 11 mai 2020, intitulat „The European environment – state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe" (Mediul european – situația și perspectivele în 2020: cunoștințele pentru tranziția către o Europă sustenabilă),

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale,

— având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor privind Strategia „De la fermă la consumator" din decembrie 2020, intitulat „De la fermă la consumator – dimensiunea locală și regională" (NAT-VII/005),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizele Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru piața internă și Comisiei pentru pescuit,

— având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A9-0271/2021),

A. întrucât Comunicarea Comisiei privind o strategie „De la fermă la consumator" stabilește o abordare holistică a sistemului alimentar european, în care agricultura ca furnizor de alimente este un element central, și recunoaște interconectarea tuturor actorilor de-a lungul lanțului de aprovizionare și responsabilitatea lor comună pentru realizarea obiectivelor strategiei, precum și rolul-cheie al fermierilor în furnizarea de bunuri publice, inclusiv în lupta împotriva schimbărilor climatice; întrucât totuși strategia trebuie să meargă mai departe, ținând seama de rolul, drepturile și responsabilitățile consumatorilor și de viabilitatea economică pe termen lung a fermierilor; întrucât strategia are implicații majore pentru producția agricolă nealimentară, iar acest lucru trebuie luat pe deplin în considerare;

B. întrucât raportul recent publicat al Centrului Comun de Cercetare intitulat „Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model: Exploring the potential effects of selected Farm to Fork and Biodiversity strategies targets in the framework of the 2030 Climate targets and the post 2020 Common Agricultural Policy" (Modelizarea țintelor pentru mediu și climă în sectorul agricol cu modelul CAPRI: explorarea efectelor potențiale ale obiectivelor strategiei „De la fermă la consumator" selectate în cadrul obiectivelor climatice pentru 2030 și politica agricolă comună post-2020) concluzionează, împreună cu alte studii recente, că implementarea obiectivelor strategiei ar avea un impact substanțial asupra producției agricole din UE; întrucât aceste studii subliniază că sunt necesare evaluări de impact ex ante solide și științifice, care să acopere sustenabilitatea din perspectivă economică, socială și de mediu, precum și că este necesar să se ia în considerare efectele cumulative, posibilele compromisuri, disponibilitatea mijloacelor de realizare a obiectivelor și diferitele modele agricole din statele membre, ca parte a oricăror propuneri legislative din cadrul strategiei „De la fermă la consumator";

C. întrucât sistemul alimentar european ar trebui să asigure alimente de înaltă calitate și securitatea nutrițională într-un mod care să contribuie la bunăstarea socială și la sănătatea publică, să mențină și să refacă sănătatea ecosistemului, să respecte limitele planetei și să asigure sănătatea și bunăstarea animalelor; întrucât, în prezent, întregul sistem alimentar este responsabil de o serie de efecte asupra sănătății și a bunăstării oamenilor și animalelor, precum și asupra mediului,

([30]) JO C 316, 22.9.2017, p. 278.
([31]) JO C 310, 25.8.2016, p. 15.
([32]) JO C 76, 28.2.2018, p. 49.

climei și biodiversității, inclusiv defrișări și degradarea ecosistemelor în afara UE; întrucât modul în care producem și consumăm alimente, băuturi și alte produse agricole trebuie să se adapteze în continuare pentru a asigura coerența cu obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), cu Acordul de la Paris, cu Convenția privind diversitatea biologică, Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură și cu politicile și angajamentele UE, precum și, în general, pentru a asigura un echilibru coerent între cei trei piloni ai sustenabilității, printre care se numără mediul, clima, biodiversitatea, sănătatea publică, economia și accesibilitatea hranei, bunăstarea animalelor, și sustenabilitatea economică pentru fermieri, pescari și pentru alți actori din avalul lanțului alimentar, precum și aspecte sociale cum sunt condițiile de muncă și de angajare și standardele de securitate și sănătate; întrucât trebuie luați în considerare și alți factori importanți, cum ar fi cercetarea și inovarea, politica comercială și politica în domeniul deșeurilor;

D. întrucât este necesar să se asigure consecvența și coerența măsurilor prevăzute de Strategia „De la fermă la consumator" cu politicile comune în domeniul agriculturii și pescuitului, cu politica UE în domeniul comercial, cu Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, cu Strategia UE pentru păduri, cu Planul de acțiune al UE pentru economia circulară, cu Planul de acțiune în domeniul bioeconomiei, cu legislația UE privind clima, precum și cu alte politici și strategii conexe ale UE; întrucât ar trebui subliniat că toate alimentele importate ar trebui să fie conforme cu aceleași standarde de sustenabilitate și de siguranță agroalimentară care se aplică în UE;

E. întrucât, potrivit estimărilor Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES), se preconizează că 90 % din terenuri vor suferi modificări semnificative până în 2050 și 75 % din terenuri au fost deja modificate semnificativ; întrucât 85 % din zonele umede au fost deja pierdute ([33]); întrucât biodiversitatea este crucială pentru securitatea alimentară, pentru bunăstarea oamenilor și pentru dezvoltare la nivel mondial; întrucât pierderea biodiversității pune în pericol producția agricolă, sistemele alimentare și nutriția la nivel european și mondial; întrucât, potrivit estimărilor, costurile sociale și economice globale asociate degradării terenurilor se ridică la 5 500-10 500 de miliarde EUR pe an ([34]);

F. întrucât aproximativ 80 % din defrișările la nivel mondial sunt cauzate de extinderea terenurilor utilizate pentru agricultură ([35]); întrucât cererea Uniunii de produse precum uleiul de palmier, carnea, soia, cacao, porumbul, lemnul și cauciucul, inclusiv sub formă de produse prelucrate sau servicii, este un factor important al defrișărilor, al degradării pădurilor și solurilor, al distrugerii ecosistemelor și al încălcărilor asociate ale drepturilor omului în țări din afara UE și reprezintă aproximativ 10 % din cota mondială a defrișărilor inclusă în consumul final total ([36]); întrucât pescuitul nesustenabil are efecte negative grave asupra biodiversității;

G. întrucât habitatele seminaturale care depind de agricultură, precum pajiștile, sunt amenințate în mod deosebit, iar statutul lor de conservare este semnificativ mai grav decât pentru alte tipuri de habitate care nu depind de agricultură; întrucât 45 % din habitatele care depind de agricultură sunt evaluate drept deficitare, comparativ cu 31 % în cazul celorlalte habitate;

H. întrucât utilizarea imprudentă a pesticidelor reprezintă o sursă semnificativă de poluare a solului, a apei și a aerului și afectează negativ sănătatea oamenilor, a animalelor și a plantelor; întrucât, prin urmare, este necesar să se intensifice eforturile pentru a reduce semnificativ dependența de pesticide dăunătoare, riscurile legate de acestea și utilizarea lor, precum și utilizarea îngrășămintelor și a antibioticelor; întrucât practicile agricole sustenabile, cum ar fi buna aplicare a gestionării integrate a dăunătorilor (IPM), agrosilvicultura, agroecologia, agricultura ecologică și tehnicile agriculturii de precizie, pot contribui la furnizarea de soluții pentru reducerea utilizării pesticidelor la nivelul UE și la nivel

([33]) IPBES, „2019 Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services" (Raportul de evaluare globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice din 2019).

([34]) https://www.oecd.org/environment/resources/biodiversity/Executive-Summary-and-Synthesis-Biodiversity-Finance-and-the-Economic-and-Business-Case-for-Action.pdf

([35]) FAO, „State of the World's Forests 2016. Forests and agriculture: land-use challenges and opportunities" (Starea pădurilor la nivel mondial 2016. Pădurile și agricultura: utilizarea terenurilor, provocări și oportunități), Roma, 2016. https://www.fao.org/3/i5588e/i5588e.pdf

([36]) Comisia Europeană, „The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation. Final report" (Impactul consumului din UE asupra defrișărilor: analiză cuprinzătoare a impactului consumului din UE asupra defrișărilor. Raport final), studiu finanțat de Comisia Europeană și efectuat de VITO, Institutul Internațional de Analiză a Sistemelor Aplicate, HIVA-Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving și de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, Țările de Jos, 2013.

mondial și ar trebui încurajate; întrucât cercetarea științifică ([37]) indică faptul că utilizarea pesticidelor poate fi redusă substanțial, fără a afecta în sens negativ rentabilitatea și productivitatea, în special atunci când este însoțită de o disponibilitate crescută a alternativelor sustenabile;

I. întrucât, în 2018, statele membre ale UE au aprobat exportul a peste 81 000 de tone de pesticide care conțin substanțe interzise în Europa ([38]); întrucât aceste pesticide periculoase pot prezenta riscuri și mai ridicate în țările lor de destinație, deoarece condițiile de utilizare (de exemplu, echipamente de protecție, pulverizare aeriană) nu sunt întotdeauna la fel de stricte ca în UE; întrucât aceste pesticide interzise pot reveni pe piața UE ca reziduuri în alimentele importate; întrucât programele de monitorizare au arătat că au fost detectate reziduuri ale mai multor pesticide interzise în UE în alimentele vândute pe piața UE, în 4,5 % din cazuri chiar și la niveluri care depășesc limita maximă de reziduuri (LMR) stabilită pentru aceste substanțe pentru a asigura siguranța consumatorilor ([39]);

J. întrucât supraponderalitatea și obezitatea cresc într-un ritm rapid în UE ([40]), unul din doi adulți fiind supraponderal sau obez ([41]); întrucât cauzele supraponderalității și ale obezității sunt multiple, însă alimentația și nutriția deficitară se numără printre factorii esențiali care conduc la o prevalență ridicată a supraponderalității și a obezității;

K. întrucât, potrivit estimărilor, în UE, în 2017, o alimentație nesănătoasă a condus la peste 950 000 de decese (unul din cinci) și la pierderea a peste 16 milioane de ani de viață sănătoasă, în special prin boli cardiovasculare și cancere ([42]); întrucât expunerea la substanțe chimice care perturbă sistemul endocrin prin intermediul alimentelor și al ambalajelor alimentare reprezintă, de asemenea, o amenințare tot mai acută pentru sănătatea publică ([43]);

L. întrucât aproximativ jumătate din bolile zoonotice apărute la om începând cu 1940 au fost cauzate de schimbări ale utilizării terenurilor ([44]); întrucât sănătatea animalelor este un element esențial în orice sistem alimentar sustenabil, iar orice impact asupra sănătății animalelor are un efect direct asupra sustenabilității sistemului alimentar;

M. întrucât se estimează că, în UE, se generează anual 88 de milioane de tone de deșeuri alimentare, costurile aferente fiind estimate la 143 de miliarde EUR ([45]); întrucât risipa alimentară are un impact imens asupra mediului, reprezentând aproximativ 6 % din emisiile totale de gaze cu efect de seră din UE ([46]); întrucât principalii actori care contribuie la risipa de alimente în UE sunt gospodăriile (53 %) și sectorul prelucrării (19 %) ([47]); întrucât 10 % din cantitățile de alimente risipite în UE sunt legate de marcarea datei și de faptul că consumatorii nu știu cum să citească și să folosească sistemul de marcare a datei ([48]);

N. întrucât volumul vânzărilor de antibiotice către crescătoriile de animale din Europa a scăzut cu 18,5 % între 2011 și 2016 ([49]), ceea ce a dus la o reducere a cantității de antibiotice utilizate în agricultură cu 35 % în perioada 2011-2018, în timp ce, în majoritatea statelor membre, consumul de antimicrobiene la animalele de la care se obțin produse

---

([37]) Lechenet, M., Dessaint, F., Py, G. et al., „Reducing pesticide use while preserving crop productivity and profitability on arable farms" (Reducerea utilizării pesticidelor păstrând în același timp productivitatea culturilor și profitabilitatea exploatațiilor agricole arabile), Nature Plants 3, 17008, 2017.

([38]) https://www.publiceye.ch/en/topics/pesticides/banned-in-europe

([39]) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, „The 2019 European Union report on pesticide residues in food" (Raportul Uniunii Europene din 2019 privind reziduurile de pesticide din alimente), EFSA Journal, 2019. https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6491

([40]) Eurostat, „Overweight and obesity – BMI statistics" (Supraponderalitatea și obezitatea – statistici IMC).

([41]) Eurostat, „The European Health Interview Survey, Wave 2" (A doua Anchetă europeană de sănătate prin interviu), 2013.

([42]) https://knowledge4policy.ec.europa.eu/health-promotion-knowledge-gateway/eu-burden-non-communicable-diseases-key-risk-factors_en

([43]) Muncke, J. et al., „Impacts of food contact chemicals on human health: a consensus statement" (Impactul substanțelor chimice din materialele care intră în contact cu produsele alimentare asupra sănătății umane: o poziție de consens), *Environmental Health, 19*.

([44]) Keesing, F. et al., „Impacts of biodiversity on the emergence and transmission of infectious diseases" (Impactul biodiversității asupra apariției și transmiterii bolilor infecțioase), *Nature 468*, pp. 647-652, 2010.

([45]) EU-Fusions, „Estimates of European food waste levels" (Estimări privind nivelul deșeurilor alimentare la nivel european), raport final, 2016.

([46]) FAO, „Food wastage footprint & climate change" (Amprenta risipei de alimente și schimbările climatice).

([47]) EU-Fusions, „Estimates of European food waste levels" (Estimări privind nivelul deșeurilor alimentare la nivel european), raport final, 2016.

([48]) ICF, „Market study on date marking and other information provided on food labels and food waste prevention" (Studiu de piață privind marcarea datei și alte informații furnizate pe etichetele produselor alimentare și prevenirea risipei de alimente), raport final pentru Comisia Europeană, 2018.

([49]) EMA: „Sales of veterinary antimicrobial agents in 30 European countries. Trends from 2010 to 2016" (Vânzarea de agenți antimicrobieni veterinari în 30 de țări europene. Tendințe în perioada 2010-2016). Al optulea raport al ESVAC (https://www.ema.europa.eu/en).

alimentare este mai mic sau mult mai scăzut decât la oameni ([50]); întrucât, cu toate acestea, există diferențe mari între statele membre, iar consumul anumitor antimicrobiene este încă prea ridicat ([51]); întrucât rezistența la antimicrobiene reprezintă o amenințare majoră la adresa sănătății oamenilor; întrucât reducerea și minimizarea utilizării antibioticelor în zootehnie va contribui la încetinirea apariției și răspândirii acestei rezistențe;

O. întrucât deja în 2018 Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) a publicat raportul său special referitor la impactul încălzirii globale cu 1,5 °C, în care se afirma că limitarea încălzirii globale la 1,5 °C ar necesita schimbări rapide, de anvergură și fără precedent în toate aspectele societății; întrucât schimbările climatice și pierderea biodiversității constituie provocări tot mai accentuate la adresa securității alimentare și a nivelului de trai, având în vedere cazurile recurente de secetă, inundații, incendii forestiere și noii dăunători; întrucât sistemele alimentare sunt responsabile pentru 29 % din emisiile de gaze cu efect de seră (GES) de la nivel mondial și au un efect profund asupra climei, a biodiversității, a apei, a aerului, a solului și a absorbanților de carbon; întrucât sectorul agricol al UE produce aproximativ 10 % din totalul emisiilor de GES ale UE, cu variații considerabile între statele membre, agricultura reprezentând între 3 % și 33 % din emisiile naționale de GES ([52]);

P. întrucât emisiile de gaze cu efect de seră provenite din agricultura europeană au fost reduse cu aproximativ 20 % din 1990; întrucât reducerea emisiilor de GES în agricultură a încetinit considerabil din 2012 și chiar a crescut în câțiva ani ([53]); întrucât agricultura poate contribui în mod activ la sechestrarea carbonului prin creșterea numărului de absorbanți naturali de carbon, adoptând soluții bazate pe natură și ecosistem, cum ar fi rotațiile largi ale culturilor, culturile intercalate, permacultura, agrosilvicultura, silvicultura, agroecologia și refacerea ecosistemelor și, în special, refacerea și întreținerea turbăriilor ca modalitate de creștere a numărului de absorbanți naturali de carbon și a sechestrării carbonului;

Q. întrucât agricultura este cea mai importantă sursă de emisii primare de PM10 în UE, după cum subliniază Agenția Europeană de Mediu; întrucât emisiile de amoniac (NH_3) din agricultură contribuie la episoade de concentrații ridicate de particule în suspensie înregistrate în Europa în fiecare primăvară, precum și la efecte negative asupra sănătății pe termen scurt și pe termen lung;

R. întrucât UE consumă de șapte ori mai mult azot și de trei ori mai mult fosfor decât poate fi considerat sustenabil și echitabil în limitele planetei ([54]);

S. întrucât este nevoie de o mai bună informare privind ciclul de viață, împreună cu o mai bună urmărire și monitorizare a informațiilor privind lanțul de aprovizionare, pentru a cuantifica progresele în direcția reducerii impactului sistemului alimentar european asupra mediului;

T. întrucât modelul european al unui sector agroalimentar multifuncțional, constituit din diferite modele agricole și bazat pe ferme de familie, este o componentă-cheie a economiei și societății din UE și trebuie să asigure o producție alimentară competitivă, de înaltă calitate și diversificată, securitatea alimentară, lanțuri de aprovizionare locale, bune practici agricole, protecția resurselor de terenuri și apă, standarde înalte de mediu și de bunăstare a animalelor, precum și zone rurale dinamice pe întreg teritoriul UE; întrucât o politică agricolă sprijinită în mod corespunzător va promova tranziția către lanțuri de aprovizionare mai localizate și practici agricole mai sustenabile, atingând standarde mai ridicate de mediu și de bunăstare a animalelor;

U. întrucât este important să se sublinieze rolul esențial pe care microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii din sectorul agroalimentar al UE îl joacă în toate etapele lanțului de aprovizionare, de la prelucrare până la comerțul cu amănuntul, pentru realizarea obiectivelor strategiei;

([50]) Al doilea raport comun al ECDC/EFSA/EMA privind analiza integrată a consumului de agenți antimicrobieni și apariția rezistenței la antimicrobiene la bacteriile întâlnite la oameni și la animalele de la care se obțin alimente, 2017.

([51]) CCE, „Combaterea rezistenței la antimicrobiene: s-au înregistrat progrese în sectorul animalier, dar această amenințare la adresa sănătății rămâne o provocare pentru UE”, 2019.

([52]) AEM, Vizualizatorul datelor privind emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră, trimise de țări către CCONUSC și Mecanismul UE de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră; a se vedea, de asemenea, IEEP 2019, „Net-Zero Agriculture in 2050: How to get there” (https://ieep.eu/publications/net-zero-agriculture-in-2050-how-to-get-there).

([53]) Agenția Europeană de Mediu, „EEA greenhouse gases – data viewer” (Vizualizatorul AEM privind datele despre gazele cu efect de seră), (europa.eu).

([54]) Raportul Agenției Europene de Mediu nr. 1/2020.

Miercuri 20. oktombrie 2021

V. întrucât sectorul agricol trebuie să producă în continuare alimente sigure și nutritive, menținând și gestionând totodată terenurile într-un mod mai sustenabil, toate acestea contrabalansând depopularea zonelor rurale; întrucât fermierii europeni îndeplinesc cele mai ridicate standarde globale și furnizează alimente de înaltă calitate, nu numai pentru cetățenii europeni, ci și în întreaga lume; întrucât sectorul agricol este de o valoare strategică imensă și totuși, în puțin peste un deceniu, au dispărut câteva milioane de ferme, adică peste o treime din toate fermele din Europa, marea majoritate fiind mici afaceri de familie;

W. întrucât tranziția agriculturii europene către practici mai sustenabile și circularitate va necesita investiții substanțiale, iar accesul adecvat la finanțare este o condiție prealabilă; întrucât BEI și-a asumat angajamentul de a-și majora cota de finanțare a investițiilor în acțiuni climatice și în sustenabilitatea mediului, astfel încât să reprezinte 50 % din volumul operațiunilor sale în 2025 și ulterior; întrucât această finanțare ar putea fi utilizată pentru lansarea treptată a tehnologiilor care contribuie la practici sustenabile și la consolidarea legăturii dintre agricultură și economia circulară;

X. întrucât buna sănătate a solului ameliorează capacitatea acestuia de a produce hrană, de a filtra apa și de absorbi carbonul, contribuind astfel nu numai la stabilizarea climei, ci și la asigurarea nevoilor de securitate alimentară, la restabilirea biodiversității, la protejarea terenurilor agricole și la consolidarea unui sistem alimentar mai sănătos; întrucât agricultura regenerativă, ca abordare în ceea ce privește producția alimentară și gestionarea terenurilor, ar putea răspunde la aceste provocări, contribuind la tranziția către un sistem agricol extrem de rezilient, bazat pe gestionarea corespunzătoare a terenurilor și a solurilor;

Y. întrucât este important ca consumatorii să fie pe deplin informați și să aibă posibilitatea și capacitatea să facă alegeri alimentare în cunoștință de cauză; întrucât acest lucru necesită un mediu alimentar sănătos și de bună calitate, care să asigure transparența și să garanteze că alegerea sănătoasă și sustenabilă este, de asemenea, o alegere ușoară și accesibilă pentru toți și care să promoveze și să încurajeze modelele de consum care sprijină sănătatea umană, protejând, în același timp, utilizarea sustenabilă a resurselor naturale și umane și un nivel ridicat de bunăstare a animalelor; întrucât doar campaniile de informare, educare și sensibilizare sunt insuficiente pentru a realiza tranziția necesară către alegeri mai sustenabile și mai sănătoase ale consumatorilor, deoarece acestea pot fi influențate de aspecte precum normele și convențiile, prețul, confortul, obiceiurile și modul în care sunt prezentate opțiunile alimentare; întrucât cetățenii informați și educația pot juca totuși un rol important în atingerea obiectivelor Europei în materie de climă, de eficiență a utilizării resurselor și de biodiversitate, la nivelul cererii; întrucât etichetarea obligatorie a conținutului de nutrienți și a originii acestora, precum și informații inteligibile privind bunăstarea animalelor și sustenabilitatea, în principiu pentru toate produsele alimentare, precum și furnizarea publică de informații privind costul real de producție pot contribui la orientarea consumatorului către o alimentație sănătoasă, sustenabilă și sigură; întrucât informarea consumatorilor ar trebui, de asemenea, adaptată la era digitală, fără a lăsa pe nimeni în urmă;

Z. întrucât dieta mediteraneeană, recunoscută de UNESCO în 2010 drept patrimoniu cultural imaterial al umanității, este cunoscută drept o dietă sănătoasă, echilibrată, cu o valoare nutrițională, socială și culturală ridicată, bazată pe respectul pentru teritoriu și biodiversitate, asigurând conservarea și dezvoltarea activităților și meșteșugurilor tradiționale legate de pescuit, vânătoare și agricultură sustenabilă și jucând un rol de protecție în prevenirea primară și secundară a principalelor boli cronice degenerative;

AA. întrucât între apă și agricultură există o legătură inextricabilă, iar gospodărirea sustenabilă a apei în sectorul agricol este esențială pentru a permite producția unor alimente adecvate și de înaltă calitate și pentru a garanta conservarea resurselor de apă;

AB. întrucât globalizarea pieței alimentare s-a intensificat, ceea ce a dus la o creștere a importanței acordurilor de liber schimb dintre UE și țările terțe;

AC. întrucât trebuie să se țină seama de rezultatele obținute în urma punerii în aplicare a standardelor de mediu în vigoare în prezent;

AD. întrucât pandemia cauzată de COVID-19 a creat o situație gravă cu efecte asupra tuturor actorilor din lanțul agroalimentar european, de la producția primară până la industriile de servicii alimentare;

AE. întrucât sistemul alimentar european a jucat un rol crucial în timpul pandemiei de COVID-19, demonstrându-și reziliența, fermierii și cooperativele acestora sau organizațiile de producători, lucrătorii angajați de-a lungul lanțului valoric alimentar, procesatorii, distribuitorii și comercianții cu amănuntul colaborând în condiții dificile, inclusiv pe durata restricțiilor de deplasare a persoanelor, și fiind expuși unor riscuri sanitare, pentru a se asigura că, în continuare, consumatorii europeni au acces la produse sigure, accesibile ca preț și de înaltă calitate, fără impedimente, respectând totodată integritatea pieței interne; întrucât piața internă și sistemul agricol al UE au depășit în mare măsură și rapid întreruperile aprovizionării în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19, care, cu toate acestea, a evidențiat anumite vulnerabilități ale lanțurilor complexe de aprovizionare cu alimente, demonstrând necesitatea de a asigura securitatea alimentară pe termen lung, reziliența și lanțurile scurte de aprovizionare; întrucât, în acest context, este esențial să se sublinieze valoarea securității alimentare și a securității lanțurilor de aprovizionare pentru toți cetățenii UE și importanța de a dispune de toate instrumentele necesare pentru ca fermierii să poată produce alimente diverse în mod sustenabil;

AF. întrucât, deși drepturile fermierilor au fost consacrate prin Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură al FAO din 2004, normele privind proprietatea intelectuală erau deseori în conflict cu acestea, punând în pericol sistemele de semințe locale, tradiționale și indigene;

AG. întrucât consumatorii sunt din ce în ce mai preocupați de bunăstarea și sănătatea animalelor; întrucât un nivel ridicat de bunăstare a animalelor este important pentru dezvoltarea durabilă și are potențialul de a consolida sustenabilitatea economică și de mediu a fermierilor europeni, creând o nouă piață pentru ca fermierii să vândă produse bazate pe standarde mai ridicate de bunăstare a animalelor; întrucât Comisia a anunțat o evaluare și o revizuire a legislației existente privind bunăstarea animalelor, inclusiv în ceea ce privește transportul și sacrificarea animalelor; întrucât normele orizontale pentru protecția animalelor în agricultură, combinate cu cerințe de bunăstare a animalelor, bazate pe știință, specifice fiecărei specii, pentru toate speciile de fermă, ar aduce beneficii semnificative bunăstării animalelor; întrucât perioadele de tranziție și sprijinul pentru fermieri sunt esențiale în ceea ce privește modificările legislative pentru a permite o agricultură mai sustenabilă și a ameliora bunăstarea animalelor;

AH. întrucât indicațiile geografice provin din patrimoniul imemorial al UE și sunt rezultatul adaptării omului la mediul său înconjurător și o expresie a identității UE;

AI. întrucât este extrem de important să fie abordate practicile neloiale și frauda alimentară, prin recunoașterea și investigarea activităților frauduloase,

1. salută obiectivele ambițioase și țintele Strategiei „De la fermă la consumator” ca pași importanți în asigurarea unui sistem alimentar sustenabil, echitabil, sănătos, favorabil bunăstării animalelor, mai regional, diversificat și rezilient, care este esențial pentru atingerea obiectivelor stabilite în Pactul verde european și în ODD; subliniază legăturile inextricabile dintre persoane sănătoase, societăți sănătoase, animale sănătoase și o planetă sănătoasă; accentuează că această strategie este esențială pentru a aduce sistemul alimentar, inclusiv producția animalieră și vegetală, în limitele planetei, evidențiind, în același timp, importanța obținerii unor condiții de muncă și de angajare decente și a unor oportunități echitabile în întregul lanț valoric alimentar, precum și necesitatea de a se ajunge la o abordare politică adecvată și echilibrată; încurajează Comisia să transpună cât mai curând posibil strategia în acțiuni legislative și nelegislative concrete, însoțite de mecanismele de sprijin financiar adecvate pentru tranziție;

Nevoia de acțiune

2. reamintește că evaluările impactului fac parte integrantă din procesul de reglementare al UE; salută anunțul Comisiei potrivit căruia intenționează să desfășoare evaluări detaliate ale impactului, inclusiv consultări publice, în conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare pentru orice inițiativă legislativă din cadrul Strategiei „De la fermă la consumator”, inclusiv pentru cele referitoare la obiective cantitative efective ([55]); evidențiază că aceste evaluări științifice ex ante ale impactului ar trebui să includă evaluări de mediu solide, să acopere cele trei dimensiuni ale sustenabilității (de mediu, economică și socială, inclusiv sănătatea) într-o abordare holistică și sistemică, să ia în considerare efectele cumulate și să includă costul lipsei de acțiune în ceea ce privește impactul imediat și pe termen lung asupra sănătății umane, a mediului, a biodiversității și a sustenabilității generale, ținând seama de reînnoirea generațiilor, de posibilele compromisuri între obiectivele de politică, de disponibilitatea mijloacelor de realizare a obiectivelor și de diferitele modele agricole din statele membre ale UE; ia act de importanța descrierii metodelor de calcul, a valorilor de referință și a perioadelor de referință ale

([55]) Răspunsurile dnei Kyriakides la întrebarea cu solicitare de răspuns scris E-000689/2021.

fiecărui obiectiv individual și subliniază necesitatea cooperării, consultării și colaborării cu statele membre; observă că prima revizuire la jumătatea perioadei a Strategiei „De la fermă la consumator" este planificată pentru jumătatea anului 2023; reliefează necesitatea ca evaluarea la jumătatea perioadei să reflecte în detaliu impactul cumulat al tuturor acțiunilor într-un mod holistic și sistemic, care să acopere toate dimensiunile sustenabilității, indiferent dacă este vorba de dimensiunea de mediu, economică sau socială, inclusiv sănătatea;

3. salută anunțarea unei propuneri, bazate pe date concrete, de cadru legislativ pentru sisteme alimentare sustenabile care ar trebui să se bazeze pe date transparente și să țină seama de cele mai recente cunoștințe științifice; invită Comisia să utilizeze această propunere pentru a stabili o politică alimentară comună orientată spre viitor, holistică, echilibrată, integrată și sustenabilă din punct de vedere ecologic, social și economic, la care toți actorii să își aducă contribuția, vizând reducerea amprentei ecologice și climatice a sistemului alimentar al UE și reducerea efectelor negative ale acestuia asupra biodiversității și a sănătății și bunăstării umane și animale, pentru a face din Europa primul continent neutru din punct de vedere climatic și cu un nivel de poluare aproape de zero până cel târziu în 2050, precum și consolidarea rezilienței sale pentru a asigura securitatea alimentară pe termen mediu și lung în fața schimbărilor climatice, a degradării mediului și a pierderii biodiversității; accentuează necesitatea de a asigura sustenabilitatea economică și socială de-a lungul întregului lanț alimentar, deoarece perspectivele socioeconomice bune și competitivitatea diferitelor sectoare vizate vor contribui la îndeplinirea obiectivelor strategiei; încurajează UE să conducă o tranziție globală către sustenabilitatea de la fermă la consumator, pe baza principiului unui sector agricol multifuncțional care să fie sustenabil din punct de vedere ecologic, social (inclusiv din punctul de vedere al sănătății) și economic, pe baza principiilor de agroecologie ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și a dreptului ONU la hrană, asigurând, în același timp, o coerență și consecvență sporită a politicilor pentru a permite tuturor actorilor din sistemul alimentar european să realizeze o planificare pe termen lung bazată pe obiective SMART realiste și transparente; reliefează necesitatea unor schimbări legislative și în materie de politici, urgente și îndrăznețe, în fața unor dovezi științifice covârșitoare care indică nevoia de a îmbunătăți sustenabilitatea sistemului alimentar actual și costurile mai ridicate suportate ca urmare a abținerii de a acționa și evidențiază importanța inovării și a practicilor sustenabile; sugerează să se țină seama de valorile de referință și de progresele înregistrate în fiecare stat membru, precum și de condițiile lor (regionale) specifice, promovând totodată schimbul de cunoștințe de specialitate și de bune practici între statele membre; subliniază că este necesar să fie inclus întregul lanț de aprovizionare cu alimente și cu băuturi, inclusiv producția, procesarea, comercializarea, depozitarea, transportul, distribuția, ospitalitatea, vânzarea cu amănuntul, eliminarea și reciclarea materialelor secundare; solicită ca propunerea legislativă să acorde o atenție deplină bunăstării animalelor de fermă, având în vedere că aceasta este esențială pentru sustenabilitatea alimentară;

4. sprijină elaborarea unor planuri strategice de politică alimentară ([56]), care să faciliteze, să stimuleze și să extindă politicile alimentare naționale, regionale și locale noi și existente, luând în considerare, de asemenea, problema complexă a sărăciei alimentare în Europa; subliniază că este important ca aceste planuri să fie bazate pe știința și cercetarea independentă și imparțială și să se asigure implicarea părților interesate care reprezintă o gamă largă de perspective, pentru a garanta un proces legitim și incluziv; accentuează că este necesară o nouă abordare transversală a guvernanței pentru a asigura coerența între politicile UE din domeniul alimentar și agricol, pe de o parte, și cele din sectoarele care le influențează, cum ar fi comerțul, energia, concurența și clima, pe de altă parte, pentru a spori sinergiile și a evita și gestiona compromisurile; solicită, prin urmare, un dialog structurat între Parlament, statele membre și toți actorii din sistemul alimentar, inclusiv cetățenii, pentru a valorifica toate oportunitățile oferite de această strategie și pentru a discuta lacunele, oportunitățile și provocările în dezvoltarea și aplicarea unei politici alimentare comune globale a UE; invită Comisia să promoveze un dialog societal cu privire la o înțelegere comună a sustenabilității și a diverselor sale componente, în vederea propunerii sale de cadru legislativ pentru un sistem alimentar sustenabil, care în cele din urmă va trebui să se bazeze pe o abordare coerentă a tuturor aspectelor sustenabilității;

5. salută propunerea Comisiei de a elabora un plan de urgență pentru asigurarea aprovizionării cu alimente și a securității alimentare, pentru a coordona un răspuns european comun la crizele care afectează sistemele alimentare; insistă asupra necesității unei abordări preventive pentru a evita mișcările cauzate de panică și reacțiile exagerate ale persoanelor, ale firmelor sau ale statelor membre; consideră că va exista un răspuns adecvat la așteptările tot mai mari cu privire la securitatea alimentară, care trebuie abordate la nivel european; îndeamnă Comisia să țină seama de aspectele legate de stocurile strategice de alimente la fel cum procedează în cazul stocurilor strategice de petrol la nivelul Uniunii;

([56]) Documentul de politică Think2030 al Institutului pentru politica europeană de mediu (IEEP) și al Institutului Ecologic, „European food and agriculture in a new paradigm: Can global challenges like climate change be addressed through a farm to fork approach?" (Sectorul alimentar și agricol european într-o nouă paradigmă: Pot fi abordate provocări globale precum schimbările climatice printr-o strategie „de la fermă la consumator"?), 2021. https://think2030.eu/wp-content/uploads/2021/02/European-food-and-agriculture-in-a-new-paradigm-WEB.pdf

6. subliniază că sunt necesare acțiuni de promovare a agriculturii sustenabile, de reducere a utilizării pesticidelor și a riscurilor aferente, de protejare și refacere a ecosistemelor solului și de multiplicare a elementelor de peisaj de pe terenurile agricole care sprijină recuperarea speciilor și habitatelor protejate în temeiul directivelor privind natura, inclusiv a polenizatorilor și a habitatelor acestora; reamintește că, pentru a garanta sustenabilitatea pe termen lung a sistemelor noastre alimentare, productivitatea și reziliența agricolă depind de gestionarea sustenabilă a resurselor naturale;

7. accentuează că este în interesul consumatorilor, fermierilor și întreprinderilor europene ca tranziția către un sistem alimentar mai sustenabil să fie o reușită; subliniază că informarea mai bună a părților interesate și politicile agricole pot sprijini această tranziție; evidențiază că tranziția ecologică în producția de alimente și contribuția rezultată la atenuarea schimbărilor climatice ar putea fi o situație reciproc avantajoasă pentru producătorii primari, pentru mediu, pentru economie și pentru societate în ansamblu, oferind alimente sustenabile, sigure, suficiente, la prețuri accesibile, sănătoase și hrănitoare, și poate fi realizată printr-o abordare echilibrată care să creeze sinergii între practicile sustenabile și oportunitățile economice; reiterează că, pentru a asigura o contribuție proporțională a sectorului, agricultura ar trebui să fie o parte axată pe obiective și stimulente a ambiției UE de a ajunge la zero emisii nete până cel târziu la jumătatea secolului, abordând totodată emisiile care sunt legate de producția și consumul european de alimente, dar sunt generate în afara Europei; subliniază că participarea și sprijinirea fermierilor în acțiunile climatice este vitală pentru atingerea obiectivelor internaționale de atenuare a schimbărilor climatice și a ODD, fără a compromite securitatea alimentară și nutrițională la nivel mondial și fără a lăsa pe nimeni în urmă;

8. reliefează necesitatea de a asigura coerența dintre Strategia „De la fermă la consumator” și obiectivele Pactului verde european, inclusiv în ceea ce privește clima, biodiversitatea, reducerea poluării la zero și sănătatea; accentuează că menținerea și consolidarea biodiversității sunt esențiale pentru protejarea securității alimentare la nivel european și mondial și că trebuie să se garanteze coerența cu Strategia UE privind biodiversitatea, inclusiv contribuția rețelei Natura 2000 și a zonelor marine protejate la sprijinirea producției alimentare sănătoase, precum și consecvența în ceea ce privește politica agricolă comună (PAC), politica comună în domeniul pescuitului (PCP), politicile comerciale ale UE și strategia UE în domeniul bioeconomiei; subliniază că ODD oferă un cadru relevant pentru integrarea coerentă și sistemică a obiectivelor de mediu, sociale și economice și permit elaborarea unor politici transversale care să reflecte mai bine interconexiunea dintre fiecare obiectiv de politică; reamintește că dimensiunea socială trebuie să fie pe deplin integrată în toate inițiativele viitoare ale Strategiei „De la fermă la consumator”, împreună cu dimensiunea economică și cea de mediu, pentru a realiza coerența politicilor atât de necesară pentru dezvoltarea durabilă; insistă că îmbunătățirea condițiilor de muncă în conformitate cu cele opt convenții fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), negocierea colectivă și protecția socială ar trebui incluse printre criteriile de sustenabilitate;

Crearea unui lanț de aprovizionare cu alimente funcțional pentru cetățeni, lucrători, producători, distribuitori și mediu

9. salută decizia de revizuire a Directivei privind utilizarea sustenabilă a pesticidelor și obiectivele de reducere pentru pesticide, pentru pierderile de nutrienți atât din surse organice, cât și minerale, precum și pentru vânzările de antibiotice, și este convins că obiectivele respective pot fi îndeplinite, dar că realizarea lor depinde de disponibilitatea unor alternative mai sigure, efective și eficiente; reliefează importanța unei educații și comunicări mai holistice, inclusiv prin intermediul serviciilor de consiliere, pentru a realiza această transformare; accentuează că este necesar ca aceste obiective de reducere să aibă un caracter obligatoriu și că este important să fie urmărite prin abordări holistice, preventive și circulare, de exemplu practici ecologice și agroecologice, practici agricole sustenabile inovatoare, aplicarea agriculturii de precizie și a practicilor de gestionare integrată a culturilor și a dăunătorilor, după caz, precum și utilizarea unor alternative sustenabile, sprijinite de o perspectivă a ciclului de viață; subliniază că este necesar să se stabilească proceduri accelerate de evaluare, autorizare și înregistrare a pesticidelor nechimice cu risc scăzut, asigurându-se, în același timp, că evaluarea acestora este supusă aceluiași nivel de rigurozitate ca și în cazul altor substanțe; insistă că fiecare stat membru, în funcție de caracteristicile sale climatice și de producție agricolă, ar trebui să stabilească obiective cantitative solide, efective și încadrate în timp de reducere a emisiilor, atunci când revizuiesc planurile strategice PAC și alte instrumente de politică relevante, cu ambiția de a reduce la zero emisiile agricole în sol, în apele subterane, în apele de suprafață și în aer, în conformitate cu ambiția Pactului verde de reducere la zero a poluării, însoțite de măsuri bine definite de sprijin specific pentru culturi, care să asigure responsabilitatea și aplicabilitatea la toate nivelurile și să utilizeze date independente și complete pentru a contribui la atingerea acestor obiective, precum și de măsuri de sprijin și formare pentru aplicarea la nivelul fermelor și de activități de cercetare și dezvoltare suplimentare pentru soluții agricole inovatoare și sustenabile; invită Comisia să sprijine statele membre să își

îmbunătățească sistemele de supraveghere, monitorizare și asigurare adecvată a respectării normelor privind utilizarea pesticidelor și să amelioreze comunicarea cu utilizatorii finali și informarea acestora; își reiterează apelul pentru transpunerea în legislație a obiectivelor și țintelor menționate mai sus, inclusiv prin revizuirea Directivei privind utilizarea sustenabilă a pesticidelor, și invită Comisia să clarifice modul în care va trata contribuțiile fiecărui stat membru la obiectivele obligatorii de la nivelul Uniunii, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile, și să clarifice valorile de referință pentru aceste obiective, luând în considerare diferitele puncte de plecare, eforturile depuse și caracteristicile fiecărui stat membru, și invită la identificarea clară a numeroaselor alternative nesintetice și a altor alternative deja cunoscute în prezent, a disponibilității acestora, precum și a impactului asupra viabilității sectorului, a veniturilor fermierilor și a securității alimentare, și invită Comisia să elaboreze un plan pentru reducerea la minimum a factorilor de producție sintetici din agricultură; invită Comisia să sprijine statele membre în efortul de a acorda o atenție deosebită condițiilor specifice care se aplică utilizării pesticidelor în zonele de protecție a apelor subterane, printr-o mai bună comunicare, monitorizare și efectuarea de inspecții;

10. subliniază rolul determinant al gestionării integrate a dăunătorilor (IPM) pentru reducerea dependenței de pesticide și îndeamnă statele membre să asigure aplicarea acesteia, precum și evaluarea și monitorizarea sistematică a punerii sale în aplicare; invită statele membre să transforme principiile generale IPM în criterii practice și măsurabile și să verifice aceste criterii la nivelul fermelor și invită Comisia să se asigure că statele membre aplică efectiv principiile prin intermediul planurilor lor strategice PAC; îndeamnă statele membre să includă măsuri și practici bine definite și adaptate pentru fiecare cultură, cum ar fi fâșiile de teren pe care cresc flori ca referință pentru inversarea utilizării pesticidelor și a rezistenței dăunătorilor; invită comercianții cu amănuntul din lanțul alimentar să coopereze în mod proactiv cu fermierii în ceea ce privește aplicarea și extinderea tuturor practicilor și metodelor IPM disponibile pentru fiecare cultură din lanțul lor de aprovizionare și să raporteze cu privire la propria contribuție la obiectivele și țintele de reducere în cadrul raportării lor legate de mediu, societate și guvernanță;

11. consideră că, deși UE are unul dintre cele mai stricte sisteme din lume, atât regulamentul privind aprobarea pesticidelor, cât și punerea sa în aplicare trebuie să fie îmbunătățite; reamintește rezoluția sa referitoare la procedura de autorizare a pesticidelor de către Uniune ([57]) și așteaptă din partea Comisiei și a statelor membre să dea curs tuturor apelurilor sale fără întârziere; evidențiază că cadrul de reglementare ar trebui să încurajeze inovarea și cercetarea pentru a dezvolta produse de protecție a plantelor și alternative mai bune și mai sigure; subliniază că, pe lângă revizuirea Directivei privind utilizarea sustenabilă a pesticidelor pentru a reduce utilizarea pesticidelor și riscurile asociate acestora, Comisia, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) ar trebui să îmbunătățească evaluarea riscului de mediu pentru produsele de protecție a plantelor, printre altele ținând cont de efectele pesticidelor asupra calității solului și apei și asupra surselor de apă potabilă, inclusiv de efectele cumulate și sinergice; îndeamnă Comisia să evalueze în mod adecvat progresele înregistrate în ceea ce privește obiectivele de politică și să îmbunătățească indicatorii de risc armonizați prevăzuți în Directiva (UE) 2019/782 a Comisiei ([58]) pentru a include, de asemenea, toxicitatea, persistența și bioacumularea și să ia în considerare zonele agricole sau volumele de substanțe active și modul în care produsele de protecție a plantelor sunt utilizate pentru a reduce efectiv utilizarea pesticidelor sintetice și a metalelor grele în agricultura convențională și ecologică și să adopte criterii științifice clare pentru ceea ce constituie efecte inacceptabile asupra mediului, luând în considerare expunerea reală (acută și cronică) la multiple produse de protecție a plantelor, inclusiv efecte cumulate și sinergice; insistă că utilizările profilactice ale pesticidelor, inclusiv tratarea semințelor cu pesticide sistemice, ar trebui restricționate cât mai mult posibil atunci când prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu; invită Comisia să își prezinte propunerea legislativă despre datele privind pesticidele cel târziu până la jumătatea anului 2022;

12. solicită Comisiei să se asigure că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 sunt aplicate în mod corect și să garanteze, astfel, printre altele, un standard minim al notificării privind autorizațiile de urgență pentru pesticide, inclusiv cerința ca statele membre să furnizeze explicații complete și detaliate, și să facă publice aceste notificări; salută rolul EFSA în examinarea acestor derogări;

([57]) Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2019 referitoare la procedura de autorizare a pesticidelor de către Uniune (JO C 411, 27.11.2020, p. 48).

([58]) Directiva (UE) 2019/782 a Comisiei din 15 mai 2019 de modificare a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea indicatorilor de risc armonizați (JO L 127, 16.5.2019, p. 4).

13. solicită ca efectele cumulative și sinergice ale pesticidelor să fie luate pe deplin în considerare la stabilirea LMR, precum și ca criteriile privind riscurile pentru sănătatea animală și pentru mediu să fie luate în considerare mai serios la evaluarea cererilor de noi LMR în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul LMR; solicită ca datele colectate prin biomonitorizarea ulterioară introducerii pe piață să fie utilizate pentru a verifica acuratețea nivelurilor de expunere preconizate în stabilirea LMR, precum și a nivelurilor acceptabile de expunere pentru lucrătorii agricoli, rezidenți, trecători, consumatori și animalele de fermă; subliniază că este nevoie să se acorde în continuare mare atenție protecției sănătății și siguranței utilizatorilor în viitoarele inițiative legislative ale UE legate de utilizarea pesticidelor; reamintește că este important să se garanteze că toți utilizatorii primesc echipamente de protecție, precum și informații și pregătire cuprinzătoare despre utilizarea pesticidelor și pericolele asociate acestora; subliniază că este necesar să se garanteze că fiecare lucrător agricol poate obține documentația oficială cu informații despre tipul de pesticid utilizat în activitatea sa profesională; subliniază că, pentru a îndeplini aceste obiective, este esențial să se revizuiască în continuare Directiva 2004/37/CE privind agenții cancerigeni sau mutageni la locul de muncă ([59]), Directiva 2009/128/CE privind utilizarea durabilă a pesticidelor și Directiva 98/24/CE privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă ([60]);

14. salută angajamentul Comisiei de a acționa pentru a reduce pierderile de nutrienți cu cel puțin 50 %, garantând, în același timp, că nu va avea loc o deteriorare a fertilității solului; este convins că acest lucru s-ar realiza cel mai bine prin închiderea ciclurilor nutrienților, recuperarea și reutilizarea nutrienților și prin încurajarea și recompensarea fermierilor pentru cultivarea de leguminoase; insistă că, în acest scop, sunt necesare inițiative legislative obligatorii din punct de vedere juridic, precum și măsuri menite să permită agricultorilor să îmbunătățească gestionarea nutrienților; subliniază că este important să se vizeze aceste obiective prin abordări de ansamblu și circulare privind gestionarea nutrienților, cum ar fi practicile agroecologice și agricultura inteligentă, care pot oferi avantaje colaterale pentru calitatea solului și biodiversitate și îi pot ajuta pe fermieri să pună capăt dependenței de îngrășămintele minerale și să reducă fluxurile de fosfor și azot; subliniază că reducerea fertilizării ineficiente și eliminarea treptată a fertilizării excesive ar trebui să țină seama de impactul diferitelor îngrășăminte asupra climei și mediului, inclusiv de prezența metalelor grele; îndeamnă statele membre să prezinte în planurile lor strategice măsuri de promovare a gestionării eficiente și a circularității nutrienților, precum și să sprijine ferm formarea consilierilor agricoli și a agricultorilor și să valorifice reforma PAC ca pe o oportunitate de a reduce emisiile de amoniac (NH_3) din sectorul agricol; subliniază că o mai bună gestionare a nutrienților prezintă atât beneficii economice, cât și de mediu; subliniază că este important să se adopte tehnologii și soluții moderne și inovatoare, precum agricultura de precizie, fertilizarea țintită adaptată cerințelor plantelor, serviciile de consiliere în nutriția plantelor și ajutor în gestionare, și că, în acest scop, este nevoie să se instaleze banda largă în zonele rurale; consideră că ar trebui susținute modelele economice agricole sustenabile pentru a ajuta la recuperarea, reciclarea și reutilizarea nutrienților din reziduurile lipsite de contaminanți;

15. subliniază că, pentru a atinge obiectivele de reducere a utilizării pesticidelor chimice și a riscurilor asociate, precum și de reducere a pierderilor de nutrienți, trebuie să se introducă alternative mai sigure pentru a avea disponibil un set funcțional de instrumente de protecție a plantelor; subliniază, cu toate acestea, importanța formării în a garanta aplicarea adecvată a măsurilor preventive; solicită intensificarea cercetării și crearea de produse fitosanitare și îngrășăminte alternative, soiuri mai rezistente care necesită mai puține resurse pentru a asigura producții stabile și instrumente digitale, precum și stimulente pentru metodele și tehnologiile de aplicare, cum ar fi agricultura de precizie; invită Comisia să accelereze și să simplifice adoptarea de noi soluții pentru sănătatea plantelor, inclusiv produse fitosanitare cu un impact mai redus, cum ar fi substanțele sau soluțiile biologice cu risc redus, și să introducă o definiție și o categorie separată pentru substanțele naturale în legislația orizontală, precum și să inițieze demersuri pentru a găsi căi alternative de evaluare a acestor substanțe cu risc scăzut, de bază și prezente în natură; subliniază totodată că uzul redus al pesticidelor trebuie să fie însoțit de creșterea disponibilității pe piață a unor alternative sustenabile la fel de eficiente ca pesticidele chimice în protecția sănătății plantelor, pentru a evita proliferarea organismelor dăunătoare; solicită, mai mult, măsuri care să faciliteze integrarea noilor metodologii de abordare în evaluările riscurilor produselor alimentare și furajelor din punct de vedere chimic, reducând necesitatea testelor pe animale și, în cele din urmă, contribuind la eliminarea completă a testării pe animale;

([59]) Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă (JO L 158, 30.4.2004, p. 50).

([60]) Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă (JO L 131, 5.5.1998, p. 11).

16. reiterează importanța crucială a protejării albinelor și a altor polenizatori împotriva efectelor nocive ale pesticidelor și a bolilor; își reiterează obiecția din 23 octombrie 2019 ([61]) și solicitarea adresată Comisiei de a garanta că revizuirea orientărilor privind albinele și actele de punere în aplicare viitoare nu conduc la un nivel de protecție al albinelor mai scăzut decât cel stabilit în documentul de orientare privind albinele din 2013 al EFSA și că acestea se bazează pe cele mai recente cunoștințe științifice și tehnice; prin urmare, propune modificarea principiilor uniforme, nu numai în ceea ce privește toxicitatea acută pentru albinele melifere, ci (cel puțin) și în ceea ce privește toxicitatea cronică și toxicitatea pentru larvele albinelor melifere și toxicitatea acută pentru bondari; observă că EFSA își elaborează propriul sistem de modelizare, ApisRAM, care pare să fie mai adaptat la biologia albinelor decât BeeHAVE și mai puțin predispus la conflictul de interese; îndeamnă Comisia să reevalueze de urgență acele substanțe care acționează similar cu neonicotinoidele;

17. își reiterează solicitarea de a introduce un indicator privind polenizatorii ([62]) și a un obiectiv de refacere; invită Comisia și statele membre să asigure un nou cadru de monitorizare a polenizatorilor la nivelul UE, cu scheme solide implementate la nivelul statelor membre, cu repere intermediare și cu obiective, indicatori și ținte clare și limitate în timp; subliniază că activitățile de monitorizare trebuie integrate în noul cadru de monitorizare și evaluare a PAC;

18. invită statele membre să desfășoare activități de monitorizare sistematică și standardizată pe teren a biodiversității terenurilor agricole, inclusiv a polenizatorilor, implicând profesioniști, fermieri și cercetători neprofesioniști și să utilizeze datele pentru a evalua politicile UE și punerea lor în aplicare;

19. reamintește importanța unei abordări de tipul „O singură sănătate”; subliniază că rezistența la antimicrobiene (RAM) este o amenințare transnațională și transfrontalieră la adresa sănătății în creștere, iar acțiunile coordonate ale UE pot avea o influență în acest sens; recunoaște eforturile substanțiale depuse pentru a reduce utilizarea antimicrobienelor la animale, contribuind la efortul global de reducere a rezistenței la antibiotice; subliniază, cu toate acestea, necesitatea de a reduce și mai mult utilizarea antibioticelor, inclusiv în producția de alimente; salută planul Comisiei de a reduce vânzările globale de antimicrobiene pentru animalele de fermă și în acvacultură cu 50 % până în 2030; subliniază că trebuie luate în considerare progresele înregistrate deja la nivelul statelor membre; subliniază că sunt necesare obiective intermediare și acțiuni și măsuri clare, inclusiv aplicarea de sancțiuni conform prevederilor legislației UE, pentru a atinge acest obiectiv; reamintește, de asemenea, că pentru a atinge acest obiectiv, practicile zootehnice îmbunătățite sunt esențiale, întrucât bunăstarea animalelor duce la o mai bună sănătate a acestora, reducând astfel nevoia de medicamente; consideră că punerea în aplicare corespunzătoare a Regulamentului privind medicamentele de uz veterinar ([63]) și a Regulamentului (UE) 2019/4 privind furajele medicamentate ([64]) va reduce și mai mult utilizarea antibioticelor și invită Comisia să monitorizeze punerea în aplicare și asigurarea respectării lor de către statele membre; subliniază că antimicrobienele, cu excepția antibioticelor de rezervă pentru om, trebuie să poată fi disponibile pentru uz esențial, astfel încât sănătatea și bunăstarea animalelor să fie protejate în permanență;

20. salută atenția acordată necesității de a scădea în continuare în UE vânzările generale de antibiotice pentru animalele de fermă și acvacultură; subliniază că inițiativele UE în acest domeniu au fost și vor fi adoptate conform abordării de tip „O singură sănătate”, care recunoaște interdependența dintre sănătatea și bunăstarea oamenilor, a animalelor și a mediului; invită Comisia și statele membre să se concentreze asupra unor măsuri suplimentare care să permită și să stimuleze soluții inovatoare sustenabile, în special în ceea ce privește instrumentele de prevenire și tratamentele alternative; cere să se facă eforturi ca, pentru produsele de origine animală importate în UE, să se asigure standarde echivalente celor instituite în temeiul Regulamentului privind produsele medicinale veterinare; constată că în cadrul revizuirii Regulamentului privind aditivii pentru hrana animalelor ([65]), este nevoie să se abordeze utilizarea substanțelor care nu sunt clasificate în prezent ca antibiotice, dar care au proprietăți antibiotice, în conformitate cu articolul 4 alineatul (14) din Regulamentul privind produsele medicinale veterinare, ce pot fi utilizate în agricultură și acvacultură în scopuri preventive; atrage atenția asupra faptului că lucrătorii din lanțul alimentar sunt expuși riscului de a contracta agenți patogeni RAM, de exemplu prin împrăștierea manuală a medicamentelor, atunci când administrează produse medicinale veterinare; subliniază necesitatea de a lua măsuri adecvate pentru a reduce acest risc grav la adresa sănătății la locul de muncă;

([61]) JO C 202, 28.5.2021, p. 49.

([62]) În conformitate cu angajamentul asumat în cadrul Inițiativei UE privind polenizatorii (COM(2018)0395), acțiunea 5C https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018DC0395&from=en

([63]) Regulamentul (UE) 2019/6 (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

([64]) Regulamentul (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea furajelor medicamentate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 90/167/CEE a Consiliului (JO L 4, 7.1.2019, p. 1).

([65]) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29).

21. reamintește că agricultura și silvicultura joacă un rol important în abordarea adaptării la schimbările climatice și a atenuării efectelor acestora; subliniază importanța recunoașterii și monitorizării impactului agriculturii și al producției animaliere asupra emisiilor de GES și a utilizării terenurilor; subliniază că este nevoie să se reducă aceste emisii pentru a susține angajamentul UE față de obiectivele Acordului de la Paris; subliniază necesitatea și potențialul de a menține, reface și îmbunătăți absorbanții naturali de carbon și de a reduce emisiile agricole de dioxid de carbon, metan și protoxid de azot, în special în sectorul hranei pentru animale și al creșterii animalelor, precum și în sectorul îngrășămintelor minerale și organice, fără a pune și mai mult în pericol bunăstarea animalelor și garantând că nu se va deteriora fertilitatea solului; recunoaște că animalele sănătoase au nevoie de mai puține resurse naturale și că practicile sustenabile de gestionare a efectivelor de animale pot duce la reducerea emisiilor de GES; solicită măsuri normative și obiective adecvate și adaptate pentru emisiile generate de agricultură și utilizarea conexă a terenurilor, ca parte a pachetului „Fit for 55”, pentru a garanta reduceri ambițioase ale tuturor emisiilor de GES în aceste sectoare, printre altele, soluționând problema densității efectivelor de animale în UE și emisiile încorporate în utilizarea terenurilor provenite de la producerea de furaje și alimente importate; solicită o combinație coerentă de politici, care să permită o tranziție către practici mai sustenabile, precum producția zootehnică extensivă bazată pe pășunat, ca parte a unui sistem agricol mixt, care să respecte capacitatea de toleranță a mediului local și să favorizeze biodiversitatea;

22. ia act de evoluțiile promițătoare în domeniul aditivilor furajeri, care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a poluanților apei și aerului care provin din creșterea animalelor; salută, în acest sens, planurile Comisiei de a facilita introducerea pe piață a aditivilor furajeri sustenabili și inovatori și solicită programe de cercetare consistente pentru a sprijini dezvoltarea lor ulterioară;

23. subliniază că zootehnia extensivă permanentă bazată pe pășunat, în sistem silvopastoral sau extensivă ecologică, care deseori cuprinde pășuni de mare valoare ecologică, este caracteristica esențială a sistemului alimentar european și că sistemele sale de calitate sunt un element definitoriu al multor comunități rurale tradiționale, care le permite să utilizeze în mod productiv terenuri care altfel ar fi fost abandonate; subliniază că această formă de producție agricolă bazată pe pășunat și cu densitate scăzută poate avea multiple efecte pozitive pentru mediu și pentru conservarea peisajelor culturale, contribuie la protejarea zonelor rurale împotriva depopulării și abandonării, ajută la atenuarea schimbărilor climatice și contribuie la o economie circulară și la refacerea biodiversității și, prin urmare, trebuie sprijinită și încurajată; evidențiază că ar trebui să se acorde sprijin exploatațiilor care fac tranziția către forme de producție mai sustenabile și care se îndepărtează de practici agricole precum densitatea ridicată a șeptelului și monoculturile; invită Comisia să se asigure că politicile și programele sale de finanțare sprijină peisajul cultural european tradițional, cum ar fi plantațiile viticole în pantă și terasate și producția permanentă extensivă bazată pe pășunat ce favorizează biodiversitatea; constată că rapoartele elaborate de statele membre în temeiul articolului 17 din Directiva privind habitatele ([66]) evidențiază că multe pășuni seminaturale sunt într-o stare de conservare neprielnică, inadecvată sau proastă și că polenizatorii care depind de acestea sunt amenințați, fiind periclitată polenizarea;

24. solicită o mai mare armonizare a cadrului juridic pentru zootehnie în UE, utilizând indicatori ai bunăstării animalelor comuni și fundamentați științific, și salută angajamentul Comisiei de a evalua și revizui, acolo unde este necesar, corpusul existent de legislație privind bunăstarea animalelor; subliniază că este important să se ia în considerare cele mai recente progrese în domeniul științei bunăstării animalelor și să se răspundă la cererile publice, politice și ale pieței de a avea standarde mai înalte de bunăstare a animalelor; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă cu scopul de a elimina treptat utilizarea cuștilor în creșterea animalelor din UE, evaluând posibilitatea eliminării lor progresive până în 2027; subliniază necesitatea ca această eliminare treptată să se bazeze pe o evaluare a impactului întemeiată pe date științifice și să asigure o perioadă de tranziție adecvată; invită Comisia să adopte o abordare pentru fiecare specie în parte, care să ia în considerare și să evalueze caracteristicile fiecărui animal; animalele ar trebui să aibă sisteme de adăpost adaptate nevoilor specifice, protejându-se în același timp sănătatea animală și umană, asigurându-se protecția lucrătorilor, un sprijin suficient și o perioadă de tranziție cu scopul de a menține competitivitatea agricultorilor și a crescătorilor;

25. reamintește importanța unui sistem de calitate ridicată a bunăstării animalelor, inclusiv în timpul transportului și al sacrificării; subliniază că un nivel ridicat de bunăstare a animalelor face parte din dezvoltarea sustenabilă și este esențial pentru a avea alimente de calitate superioară, și prin urmare o nutriție mai sănătoasă, îndeplinind cerințele consumatori și contribuind la conservarea biodiversității; subliniază că este necesară o abordare coerentă și armonizată, care să aibă în vedere în mod holistic și în ansamblu sănătatea umană, mediul, biodiversitatea, sănătatea și bunăstarea animalelor și climatul atunci când se face referire la un sistem alimentar sustenabil;

([66]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

26. consideră că este important să se inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care sistematic nu respectă normele în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației existente privind bunăstarea animalelor și, dacă este necesar, să se elimine lacunele legislative și să se stabilească standarde mai ridicate în legislația privind bunăstarea animalelor; subliniază că este esențial ca UE să ia în considerare respectarea de către țările din afara UE a standardelor de bunăstare a animalelor, în special la produsele importate;

27. subliniază că animalele ar trebui să treacă prin cât mai puțină suferință atunci când sunt transportate și sacrificate și, prin urmare, salută intenția de a revizui legislația existentă privind bunăstarea animalelor în timpul transportului și al sacrificării; invită Comisia și statele membre să faciliteze soluțiile de sacrificare locală, inclusiv prin abatoare mobile, unități mai mici și o mai bună formare a personalului pentru a evita suferința animalelor; invită Comisia să promoveze, ori de câte ori este posibil, alternative la transportul animalelor vii;

28. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare și să asigure respectarea legislației UE relevante, în special a Directivei Consiliului (CE) nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe ([67]); regretă că în prezent nu se respectă hotărârea Curții Europene de Justiție potrivit căreia protecția bunăstării animalelor nu se oprește la frontierele externe ale UE și transportatorii de animale care pleacă din Uniunea Europeană trebuie să respecte și normele europene privind bunăstarea animalelor atunci când părăsesc UE, subliniind, în același timp, dificultățile întâmpinate în aplicarea sa din cauza lipsei de jurisdicție pe teritoriul UE;

29. reamintește că, potrivit IPBES, 70 % din bolile și pandemiile emergente sunt de origine animală; își exprimă profunda preocupare cu privire la apariția din ce în ce mai frecventă a bolilor zoonotice care se transferă de la animale la om (antropozoonoze), cum ar fi febra Q, gripa aviară și noua tulpină a gripei A (H1N1), care este amplificată de schimbările climatice, degradarea mediului, schimbarea destinației terenurilor, defrișare, distrugerea biodiversității și presiunea asupra biodiversității și habitatelor naturale, traficul ilegal de animale sălbatice și sistemele noastre actuale de producție și consum alimentare; subliniază că sistemele zootehnice, în care mii de animale cu genotip similar sunt închise foarte aproape unele de altele, pot afecta semnificativ bunăstarea animalelor și cresc vulnerabilitatea acestora la boli infecțioase, creând condiții pentru apariția și răspândirea bolilor zoonotice ([68]); invită Comisia și statele membre să renunțe cât mai rapid la aceste practici agricole și la utilizarea nesustenabilă a faunei sălbatice, inclusiv traficul ilegal, și să ajungă la o mai bună gestionare a prevenției veterinare și la promovarea unor standarde înalte de sănătate și bunăstare a animalelor, inclusiv cu partenerii comerciali ai UE, pentru a preveni răspândirea bolilor zoonotice și a speciilor invazive și pentru a promova standardele ridicate de biosecuritate ale UE ca bune practici la nivel mondial; recunoaște că pregătirea în eventualitatea apariției unor boli și prevenția, și anume disponibilitatea metodelor de diagnosticare, prevenire și tratament, este esențială pentru a pune capăt amenințărilor emergente la adresa sănătății umane și animale;

30. salută poziția Comisiei care recunoaște că agricultura ecologică este un factor important pe drumul UE către sisteme alimentare mai sustenabile și ambiția de a crește suprafața agricolă a UE destinată agriculturii ecologice până în 2030; evidențiază că majoritatea statelor membre au adoptat deja obiective vizând creșterea suprafeței agricole destinate producției ecologice; așteaptă cu interes analiza asupra sectorului ecologic în evaluarea generală a impactului strategiei și subliniază importanța planului de acțiune european pentru agricultura ecologică în creșterea ponderii ei; subliniază că dezvoltarea și creșterea sectorului ecologic trebuie să fie însoțite de evoluții determinate de piață și la nivelul lanțului de aprovizionare și de măsuri care să stimuleze în continuare cererea de alimente ecologice și să câștige încrederea consumatorilor, împreună cu achiziții publice, stimulente fiscale și o gamă largă de măsuri de promovare, cercetare, inovare, formare și transfer de cunoștințe științifice, toate acestea contribuind la stabilitatea pieței produselor ecologice și la remunerarea echitabilă a fermierilor;

([67]) JO L 3, 5.1.2005, p. 1.

([68]) Raportul atelierului IPBES privind biodiversitatea și pandemiile; EPRS, *The link between biodiversity loss and the increasing spread of zoonotic diseases* (Legătura dintre pierderea biodiversității și răspândirea accelerată a bolilor zoonotice); Raportul HSI, *The connection between animal agriculture, viral zoonoses, and global pandemics* (Legătura dintre zootehnie, zoonozele virale și pandemiile mondiale); Dhingra SM, Artois J, Dellicour S, et al. 2018. „Geographical and historical patterns in the emergences of novel highly pathogenic avian influenza (HPAI) H5 and H7 viruses in poultry" (Tipare geografice și istorice în apariția noilor virusuri de gripă aviară (HPAI) H5 și H7 la păsările domestice), *Frontiers in Veterinary Science 5:84*. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5996087/; Jones BA, Grace D, Kock R, et al. 2013. „Zoonosis emergence linked to agricultural intensification and environmental change" (Apariția zoonozelor și legătura cu agricultura intensivă și schimbările de mediu), *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America 110(21):8399-404*. www.pnas.org/content/110/21/8399

31. salută noțiunea de extindere, stimulare și recompensare a sechestrării naturale a carbonului în soluri, care a fost deja realizată în unele ferme, oferind fermierilor recompense suplimentare pentru dezvoltarea și menținerea bunelor practici agricole în sechestrarea carbonului, ceea ce ar trebui să ducă la îmbunătățirea absorbanților de carbon în întreaga UE; subliniază că politicile agricole și alimentare ar trebui să faciliteze tranziția către o agricultură sustenabilă, recompensând fermierii pentru beneficiile ecologice și climatice pe care le oferă; subliniază importanța soluțiilor bazate pe natură, cum ar fi rotațiile extinse ale culturilor, culturile intercalate, permacultura, agroecologia și refacerea ecosistemelor și, în special, refacerea și întreținerea turbăriilor pentru a crește numărul de absorbanți naturali de carbon și sechestrarea carbonului; subliniază însă că agricultura și practicile agricole cu efecte negative semnificative asupra climei, biodiversității, solului, apei, aerului și bunăstării animalelor nu ar trebui să primească finanțare dedicată climei și nici nu ar trebui stimulate sau recompensate; invită Comisia să exploreze un cadru pentru cuantificarea și certificarea riguroase ale carbonului, care ar trebui să evite posibilitatea declarațiilor false cunoscute drept dezinformare ecologică; invită Comisia să prezinte mai multe opțiuni pentru sechestrarea carbonului în solurile agricole și subliniază că piețele carbonului fac parte dintr-un set mult mai amplu de măsuri de reglementare și de altă natură de reducere a emisiilor de GES; subliniază că schemele de sechestrare a carbonului în solurile agricole ar trebui să facă parte dintr-un set de instrumente de stimulare pentru îndeplinirea obiectivelor climatice; solicită ca propunerile să fie în conformitate cu obiectivele de bunăstare a animalelor și de mediu și cu principiul prevăzut de Pactul verde de „a nu face rău”; susține stimularea adoptării unor practici agricole regenerative, îmbunătățirea accesului la tehnologii, date, formări și informații și completarea veniturilor fermierilor prin sechestrarea carbonului și plăți pentru serviciile ecosistemice, crescând astfel reziliența acestora;

32. subliniază că este important să se garanteze securitatea și diversitatea semințelor și a materialului de înmulțire pentru a asigura producții stabile și soiuri de plante adaptate la presiunile schimbărilor climatice, inclusiv soiuri tradiționale și adaptate la condițiile locale, precum și soiuri adaptate producției ecologice și sisteme agricole cu consum redus de factori de producție, garantând totodată transparența și libertatea de alegere a fermierilor și accesul la resurse genetice și la tehnici inovatoare de ameliorare a plantelor pentru a avea semințe sănătoase și a proteja plantele împotriva dăunătorilor și bolilor periculoase și pentru a-i ajuta pe fermieri să combată riscurile tot mai mari cauzate de schimbările climatice, oferind un stimulent pentru inovarea deschisă prin variația culturilor;

33. sensibilizează publicul cu privire la potențialele efecte negative ale concentrării și monopolului în sectorul semințelor și invită Comisia să ia măsuri de combatere a acestora, dacă este necesar; subliniază, în acest context, importanța inovării deschise prin intermediul drepturilor amelioratorilor de plante și constată cu îngrijorare efectul negativ al brevetelor cu sferă largă de aplicare în sectorul semințelor; consideră că producția și utilizarea necomercială a soiurilor de semințe tradiționale și adaptate la condițiile locale de către cetățenii privați și micii fermieri nu ar trebui să facă obiectul unor reglementări europene și naționale disproporționate; subliniază importanța menținerii unei piețe unice puternice pentru sectorul semințelor din UE;

34. solicită o coordonare mai puternică la nivelul UE pentru a stimula conservarea și utilizarea durabilă a diversității genetice și crearea unei platforme comune a UE pentru schimbul de informații privind resursele genetice conservate;

35. salută anunțul privind revizuirea normelor de comercializare pentru soiurile de culturi tradiționale și adaptate la condițiile locale, pentru a contribui la conservarea și utilizarea lor sustenabilă; subliniază că este nevoie de măsuri care să faciliteze înregistrarea soiurilor de semințe, inclusiv pentru agricultura ecologică, și să garanteze un acces mai ușor pe piață a soiurilor tradiționale și adaptate la condițiile locale;

36. ia act de studiul privind statutul noilor tehnici genomice conform dreptului Uniunii și în lumina hotărârii Curții de Justiție în cauza C-528/16 (SWD(2021)0092), precum și de anunțul Comisiei despre intenția de a lansa o acțiune de reglementare care să includă o evaluare a impactului și o consultare publică privind plantele derivate din anumite noi tehnici genomice, cu scopul de a menține un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale și a mediului, valorificând, în același timp, potențialele beneficii ale științei și inovării, în special pentru a contribui la sustenabilitate și la obiectivele de sustenabilitate ale Pactului verde european; subliniază principiul precauției și necesitatea de a asigura transparența și libertatea de alegere pentru fermieri, procesatori și consumatori; subliniază că această acțiune ar trebui să includă evaluări ale riscurilor și o imagine de ansamblu cuprinzătoare și o evaluare a opțiunilor de trasabilitate și etichetare, pentru a realiza o supraveghere reglementară adecvată și a oferi consumatorilor informații relevante, inclusiv la produsele din țări terțe, pentru a asigura condiții de concurență echitabile;

37. își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta de urgență o nouă propunere legislativă privind chestiunea clonării și a „clonării alimentelor”; insistă că această propunere ar trebui să includă interzicerea clonării, interzicerea introducerii pe piață și a importului de animale clonate, a materialului de reproducere și a descendenților acestora și interzicerea introducerii pe piață și a importului de alimente provenite de la animale clonate și de la descendenții acestora; regretă profund lipsa unor măsuri care să reglementeze clonele și descendenții acestora și reiterează faptul că nu trebuie practicate reproducerea naturală sau artificială ori proceduri de reproducere care provoacă sau pot provoca suferința ori vătămarea oricărui animal implicat și că trebuie să se asigure că hrana provenită de la animalele clonate și de la descendenții acestora nu pătrunde în lanțul alimentar;

38. subliniază rolul important al fermierilor europeni în realizarea tranziției către un sistem alimentar sustenabil și subliniază că în acest scop, trebuie puse la dispoziție resurse financiare suficiente; subliniază necesitatea ca toate metodele de producție sustenabile, inclusiv producția ecologică, producția integrată și agroecologia, să fie utilizate, promovate și sprijinite, deoarece ele pot asigura sustenabilitatea mediului, pot crește procentul de terenuri totale cultivate prin sisteme ecologice și pot oferi garanții solide în ceea ce privește calitatea, siguranța, cantitatea și prețul;

39. insistă ca planurile strategice naționale, care urmează să fie elaborate de statele membre și aprobate de Comisie în cadrul noii PAC, să garanteze un sprijin financiar adecvat tuturor fermierilor și silvicultorilor din UE pentru a-și crește competitivitatea și veniturile, astfel încât ei și familiile lor să poată avea un nivel de trai decent, să combată depopularea zonelor rurale și să mențină comunități rurale dinamice;

40. salută faptul că noua PAC va oferi stimulente pentru promovarea unor modele de afaceri inovatoare, digitale, ecologice, regionale și sustenabile pentru agricultură și producția artizanală de alimente, în special prin promovarea lanțurilor scurte de aprovizionare, cum ar fi produsele cu indicații geografice protejate sau cu denumiri de origine protejate, respectând normele pieței unice și prin abordări care includ logistica locală inovatoare, de tipul „centrelor verzi”, și integrarea producției artizanale de alimente în alte servicii din zonele rurale, precum turismul sau gastronomia; subliniază că comercializarea regională a produselor agricole și parteneriatele joacă un rol important în promovarea lanțurilor de aprovizionare sustenabile; recunoaște că, atunci când nu este disponibilă producția locală, este nevoie de importuri;

41. invită Comisia să aprobe planurile strategice naționale PAC care dovedesc în mod clar un angajament față de sustenabilitate din punct de vedere economic, ecologic și social și sunt în conformitate cu obiectivele Pactului verde european, cu obiectivele relevante la nivelul UE și cu Acordul de la Paris;

42. solicită ca aceste planuri să țină seama în mod corespunzător de provocările specifice cu care se confruntă regiunile ultraperiferice ale UE în domenii precum biodiversitatea, producția agricolă și aprovizionarea cu alimente și materii prime; subliniază că sprijinul financiar adecvat acordat prin PAC este esențial pentru a permite agriculturii UE să contribuie la tranziția către neutralitatea climatică și la conservarea biodiversității; subliniază că măsurile de sprijin consolidate, inclusiv programele de formare și serviciile de consiliere, sunt esențiale pentru ca fermierii să își joace rolul în îndeplinirea obiectivelor strategiei; solicită ca „sistemele ecologice îmbunătățite” să fie implementate în planurile strategice naționale, în conformitate cu poziția Parlamentului, ceea ce ar evita dublarea inutilă a controalelor de condiționalitate;

43. subliniază că solurile sănătoase sunt o condiție prealabilă pentru asigurarea securității producției de alimente, furaje și fibre; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să prevină degradarea și mai accentuată a acestora la nivelul UE; subliniază că solul agricol este o resursă naturală de bază și că starea bună a solului este de importanță majoră în realizarea Strategiei „De la fermă la consumator”; subliniază, în acest context, importanța noii strategii privind solul și invită Comisia să adopte măsuri adecvate pe baza acesteia pentru a găsi soluțiile necesare; recunoaște caracterul esențial al materiei organice și al biodiversității solului, precum și al serviciilor și bunurilor pe care le furnizează; regretă că solurile sunt supuse unei presiuni crescânde; consideră că în toate statele membre trebuie stabilită și menținută o monitorizare strictă la nivelul UE a organismelor din sol și a tendințelor în ceea ce privește varietatea și volumul acestor organisme;

44. recunoaște importanța elementelor de peisaj cu o mare diversitate, care sunt esențiale pentru menținerea serviciilor ecosistemice de bază, precum polenizarea sau combaterea dăunătorilor naturali, în producția agricolă, acestea crescându-i productivitatea pe termen lung; salută obiectivul UE de a dedica cel puțin 10 % din suprafața agricolă în acest scop; reamintește constatările evaluării impactului din 20 octombrie 2011 intitulate „Politica agricolă comună în perspectiva anului 2020” (SEC(2011)1153), potrivit cărora la nivel de fermă nu ar fi generate efecte semnificative asupra producției sau veniturilor;

45. subliniază că terenurile agricole sunt limitate și, prin urmare, trebuie utilizate în mod eficient; subliniază necesitatea de a include în strategie modele agricole inovatoare, cu amprente reduse asupra utilizării terenurilor, cum ar fi horticultura și creșterea insectelor;

46. subliniază că „cultivarea protejată” a fructelor și a legumelor în sere moderne constituie un sistem de producție alimentară extrem de sustenabil, care este utilizat tot mai mult și oferă o serie de avantaje; invită Comisia să recunoască transformarea în curs din sectorul horticulturii din Europa, care permite producția alimentară mai sustenabilă și contribuie la securitatea alimentară, siguranța alimentară, creșterea utilizării eficiente a resurselor și reducerea deșeurilor alimentare de-a lungul întregului lanț de producție alimentară; subliniază că, pe lângă o amprentă redusă asupra utilizării terenurilor, horticultura modernă contribuie la diferite obiective ale strategiei, cum ar fi o nevoie redusă de factori de producție, utilizarea eficientă a resurselor și producția de fructe și legume aproape de punctul de consum, promovând astfel lanțuri de aprovizionare mai scurte și securitatea aprovizionării; invită Comisia să ia în considerare alocarea unor fonduri de investiții în cercetare și inovare pentru sisteme protejate de creștere în sere moderne care utilizează mai puține resurse și obțin randamente similare;

47. invită Comisia să încurajeze guvernele statelor membre să extindă sau să creeze sisteme care să permită publicului să închirieze și să utilizeze terenuri aflate în proprietate publică, abandonate și neutilizate, pentru producția de alimente;

48. subliniază importanța utilizării unor cortine agroforestiere și forestiere pentru a reduce presiunea asupra pădurilor naturale, a ajuta la combaterea schimbărilor climatic și a crește productivitatea, precum și alternativele la utilizarea îngrășămintelor în producția agricolă; încurajează Comisia și statele membre ca în viitoarele lor planuri strategice naționale să dezvolte instrumente pentru a încuraja reîmpădurirea și împădurirea și pentru a promova agrosilvicultura sustenabilă, inclusiv sistemul silvopastoral, acolo unde este posibil; invită Comisia să promoveze programe de formare specializate la nivelul UE, pentru a sensibiliza fermierii cu privire la avantajele integrării vegetației lemnoase în agricultură; subliniază că refacerea și întinerirea sistemelor agroforestiere existente, precum și crearea altora noi ar contribui la îndeplinirea obiectivului strategiei privind biodiversitatea de trei miliarde de arbori, acoperind astfel atât obiectivele privind biodiversitatea și obiectivele climatice, cât și obiectivul diversificării și al circularității;

49. subliniază importanța unor criterii solide și stricte pentru producerea de energie regenerabilă din biomasă și invită Comisia să propună criterii bazate pe date științifice ca parte a revizuirii Directivei privind energia din surse regenerabile;

50. reamintește că sistemul european agroalimentar și cel al produselor pescărești trebuie să ofere cetățenilor, în orice moment, o cantitate suficientă și variată de alimente sigure, hrănitoare, sănătoase, la prețuri accesibile și produse sustenabil; subliniază că creșterea sustenabilității economice, de mediu și sociale a producției alimentare va crește în cele din urmă reziliența pe termen mediu și lung, va crea noi oportunități economice și va contribui la utilizarea materiilor prime de origine europeană; subliniază că alimentele produse preponderent la nivel local pot contribui la toate aceste obiective, inclusiv la securitatea alimentară; reamintește că, în UE, 33 de milioane de persoane ([69]) nu își pot permite o masă de calitate o dată la două zile; subliniază că accesibilitatea și disponibilitatea alimentelor necesită răspunsuri politice adecvate și trebuie să rămână un element esențial în evaluarea creșterilor costurilor de producție, inclusiv a celor care rezultă din schimbarea practicilor agricole; subliniază că este necesar ca în zonele rurale să se sprijine dezvoltarea unor IMM-uri sustenabile în domeniul alimentar;

51. îndeamnă Comisia să integreze aspectele legate de ajutorul alimentar Strategia „De la fermă la consumator”, întrucât mulți europeni se confruntă cu lipsa de alimente, în special familiile monoparentale și studenții, iar consecințele sociale și economice ale pandemiei vor duce la creșterea numărului lor; recunoaște rolul deosebit de important al asociațiilor care acordă ajutoare alimentare la nivelul Uniunii Europene; ele trebuie să primească sprijin mai amplu din cauza numărului tot mai mare de persoane care au nevoie de ajutor; consideră că pentru a îmbunătăți reziliența sistemului alimentar al UE trebuie să întărim conexiunile dintre politicile alimentare și politicile agricole la fiecare nivel, de la cel local până la cel european;

52. salută faptul că Pactul verde european urmărește să asigure condiții de viață decente persoanelor care lucrează în agricultură și pescuit și pentru familiile lor; reamintește că dimensiunea socială trebuie să fie pe deplin integrată în toate inițiativele viitoare ale strategiei, împreună cu dimensiunea economică și cea de mediu; subliniază că pandemia de COVID-19 a scos la suprafață condițiile de muncă și de viață dificile și, prin urmare, subliniază importanța protejării drepturilor individuale și colective de muncă și a drepturilor sociale ale lucrătorilor agricoli, inclusiv ale lucrătorilor sezonieri și mobili angajați de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente al UE; solicită condiții de muncă și de viață adecvate pentru toți lucrătorii din sector, negocierea colectivă și protecția socială;

([69]) Eurostat, 2018.

53. încurajează Comisia și statele membre să considere terenurile agricole, know-how-ul în agricultură, lanțul de aprovizionare cu alimente și lucrătorii din acest sector drept atuuri strategice pentru siguranța și bunăstarea tuturor europenilor și să garanteze că protecția socială și condițiile de muncă de-a lungul lanțului agroalimentar al UE, inclusiv un control adecvat al practicilor neloiale utilizate în acest lanț, îndeplinesc standardele naționale și ale UE pentru toți lucrătorii;

54. subliniază că lucrătorii sezonieri au un rol important în buna funcționare a lanțului de aprovizionare și solicită măsuri solide pentru a asigura condiții de muncă și de viață corespunzătoare pentru aceștia; încurajează comercianții cu amănuntul să își asume responsabilitatea și să adere la criteriile de sustenabilitate socială, ecologică și economică în practicile lor în materie de achiziții;

55. salută intenția Comisiei de a propune un plan de urgență pentru a gestiona crizele alimentare, ținând seama de experiența acumulată în timpul pandemiei de COVID-19 și incluzând măsuri armonizate pentru a garanta funcționarea corespunzătoare a pieței interne; consideră că promovarea proiectelor teritoriale din domeniul alimentar care stimulează dezvoltarea circuitelor alimentare scurte în statele membre poate ajuta la combaterea acestor crize;

56. este de părere că pandemia de COVID-19 a evidențiat cât de important este să se asigure un sistem alimentar puternic, sustenabil și rezilient, care să funcționeze în toate circumstanțele și care să poată oferi consumatorilor europeni cantități suficiente de produse alimentare locale și la prețuri abordabile; subliniază, în acest sens, că este necesar să se mențină buna funcționare a pieței unice și, în special, circulația produselor alimentare, chiar și în perioade de criză sanitară; subliniază, de asemenea, că pandemia ar trebui văzută ca o oportunitate pentru a crea un sistem alimentar sustenabil și rezilient și nu ca pretext pentru a scădea nivelul ambițiilor, întrucât chestiunile legate de sustenabilitate și de sănătate sunt interconectate;

57. subliniază că este necesar, în parte din cauza perturbărilor lanțurilor de producție globale și a volatilității crescute a prețurilor cauzate de pandemia de COVID-19, să se dezvolte o autonomie strategică deschisă pentru UE, cu scopul de a asigura accesul la piețele-cheie și de a reduce dependența de importurile de bunuri esențiale, cum ar fi sursele de proteine vegetale; reiterează faptul că sistemele agroalimentare trebuie să fie recunoscute ca un aspect esențial al autonomiei strategice deschise a UE pentru a asigura disponibilitatea suficientă a unor alimente sigure și de bună calitate și pentru a menține lanțurile de aprovizionare cu alimente și fluxurile comerciale funcționale și reziliente în timpul viitoarelor crize, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Acordul de la Paris;

58. subliniază că sectorul agroalimentar sprijină nu numai fermierii, ci și întreprinderile din amonte și din aval, garantează și creează locuri de muncă și este coloana vertebrală a întregii industrii alimentare; subliniază, în acest sens, că conservarea peisajului cultural este forța motrice pentru zonele rurale active; subliniază importanța artizanatului tradițional în producția regională și locală de alimente și diversitatea culturală bogată care rezultă din aceasta; reamintește că menținerea și transmiterea cunoștințelor în domeniul artizanal în producția de alimente ar trebui, de asemenea, să fie sprijinite ca parte integrantă orizontală a Strategiei „De la fermă la consumator”, de exemplu, printr-o includere mai bună a acestora în programele participative de cercetare și dezvoltare;

59. își exprimă dezamăgirea profundă legată de faptul că, în Strategia „De la fermă la consumator”, nu au fost subliniate contribuția importantă și potențialul sectorului pescuitului și acvaculturii; îndeamnă Comisia să acorde atenția cuvenită naturii specifice a pescuitului și acvaculturii în toate viitoarele propuneri legislative, strategii sau orientări; evidențiază că este nevoie de o abordare ecosistemică pentru a aduce populațiile de pește la niveluri sustenabile și a reface ecosistemele marine și costiere; abordarea ar trebui să se concentreze totodată pe beneficiile și sustenabilitatea socială, economică și de mediu a sectoarelor pescuitului și acvaculturii;

60. subliniază că existența unor cadre juridice solide și fiabile pentru sectorul pescuitului și acvaculturii, care aplică în mod consecvent principiul precauției și sunt aliniate la orientările strategice actualizate de dezvoltare sustenabilă a acvaculturii din UE, ar trebui să ofere baza pentru exploatarea sustenabilă a potențialului oferit de sector și pentru măsuri de protecție și sănătate animală mai bune, printre care: utilizarea redusă a medicamentelor de uz veterinar și a antibioticelor, creșteri ulterioare ale populațiilor de pește și mai multă claritate în folosirea spațiului și a licențelor pentru toate utilizările antropogene, inclusiv în acvacultură, permițând o mai mare predictibilitate a investițiilor fără a zădărnici legislația în domeniul mediului; subliniază importanța unui mecanism transparent și participativ, în conformitate cu Directiva 2014/89/UE privind amenajarea spațiului maritim, pentru alocarea echitabilă a spațiului către toate părțile interesate; subliniază necesitatea de a respecta pe deplin zonele marine protejate;

61. subliniază că pentru a garanta siguranța alimentară, transparența pentru consumatori, sector și diferitele administrații, pentru a combate pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) și a atinge obiectivele Pactului verde și ODD sunt esențiale mecanisme de trasabilitate adecvate, care să răspundă cerințelor consumatorilor prin informații despre locul, momentul, modul și tipul de pește capturat sau crescut, inclusiv o etichetă indicând originea, metoda de producție și standardele ridicate de sustenabilitate și de bunăstare a animalelor la toate produsele vândute pe piețele UE și la cele importate din afara UE; subliniază, în acest sens, importanța tehnologiilor sigure din punct de vedere cibernetic în dezvoltarea unor sisteme de trasabilitate precise și descentralizate; solicită o abordare coordonată pentru a asigura coerența între diferitele inițiative pe această temă, implicând toți actorii din lanțul valoric; solicită măsuri de control pentru a garanta că toate produsele pescărești importate pe piața UE respectă standardele sociale convenite la nivel internațional, cum sunt cele prevăzute în Convenția OIM nr. 188 privind munca în domeniul pescuitului și puse în aplicare în UE prin Directiva (UE) 2017/159 a Consiliului ([70]), pentru a preveni vânzarea pe piața UE a produselor pescărești capturate de nave care nu respectă standarde sociale minime;

62. reamintește obiectivele PCP vizând să garanteze exploatarea sustenabilă a resurselor biologice marine vii, refacerea și menținerea populațiilor de pește peste nivelurile de biomasă capabile să asigure o producție maximă sustenabilă, precum și rentabilitatea activităților de pescuit, să contribuie la aprovizionarea pieței UE cu alimente foarte nutritive și să reducă dependența pieței UE de importurile de alimente; insistă că este nevoie să se îmbunătățească monitorizarea, controlul și punerea în aplicare a PCP, inclusiv punerea în aplicare integrală a obligației de debarcare și introducerea monitorizării electronice a anumitor nave;

63. invită Comisia și statele membre să pornească de la practicile sustenabile existente și să faciliteze, să încurajeze și să ofere sprijin adecvat pentru tranziția către pescuitul și acvacultura cu impact redus și dezvoltarea durabilă a sectoarelor, inclusiv a pescuitului costier la scară mică, spre exemplu prin folosirea de unelte de pescuit selective, acvacultura ecologică, inclusiv organică, și soluții de eficiență energetică, precum și prin creșterea procentului cotelor naționale alocate pescuitului costier la scară mică; subliniază nevoia de a sprijini pescarii și întreprinderile din domeniul pescuitului, inclusiv din regiunile ultraperiferice, în tranziția spre practici majoritar digitale prin investiții importante în formare și finanțări în scopul digitalizării și punerii în practică a instrumentelor „verzi”; subliniază importanța Fondului european pentru pescuit și acvacultură (FEAMAPA) în promovarea dezvoltării unei economii albastre sustenabile și modernizarea sectorului pescuitului conform obiectivelor PCP;

64. solicită Consiliului Uniunii Europene să publice în mod proactiv toate documentele legate de adoptarea reglementărilor privind capturile totale admisibile (TAC), în conformitate cu recomandarea Ombudsmanului European în cauza 640/2019/FP;

65. subliniază nevoia de a monitoriza și promova exploatarea responsabilă a resurselor piscicole, aplicând totodată toleranță zero în lupta împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, prin utilizarea deplină a instrumentelor de care dispune UE în temeiul Regulamentului INN ([71]), și anume „cartonașele roșii” în cazul în care o țară nu respectă cerințele UE și consolidarea politicii de acorduri în domeniul pescuitului sustenabil cu țările din afara UE; subliniază că aceste acorduri trebuie să devină cu adevărat sustenabile și să respecte cele mai actuale opinii științifice și nu trebuie să fie o amenințare pentru sectorul pescuitului la scară mică din țările din afara UE și nici să pericliteze securitatea alimentară pe plan local;

66. îndeamnă Comisia și statele membre să concretizeze măsurile obligatorii din punct de vedere juridic la care s-au angajat în contextul siturilor marine Natura 2000, să adopte o abordare holistică asupra mediului marin și să combată cauzele profunde ale poluării apei, precum deșeurile marine și apele reziduale urbane și industriale, punând capăt practicilor dăunătoare mediului marin și sănătății umane și stimulând colectarea sustenabilă a deșeurilor maritime de către pescari, evitând în același timp consumul suplimentar de combustibil și emisiile, precum și capturile accidentale de animale marine și impactul negativ asupra ecosistemelor; să pună în aplicare măsuri pentru a îmbunătăți calitatea apei și controlul bolilor și pentru a limita densitatea de stocare în producția acvaculturii, în interesul sănătății umane și al bunăstării animalelor;

([70]) Directiva (UE) 2017/159 a Consiliului din 19 decembrie 2016 de punere în aplicare a Acordului referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 a Organizației Internaționale a Muncii privind munca în domeniul pescuitului încheiat la 21 mai 2012 între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) (JO L 25, 31.1.2017, p. 12).

([71]) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

67. subliniază valoarea muncii femeilor și bărbaților din sectorul pescuitului și acvaculturii și rolul important al femeilor în prelucrarea, promovarea și comercializarea peștelui capturat; reamintește potențialul acvaculturii și pescuitului sustenabil de a crea locuri de muncă ecologice și consideră că tranziția ecologică a sistemelor alimentare, inclusiv a pescuitului, ar trebui să aibă loc într-un mod care să asigure un venit echitabil și o poziție puternică de-a lungul lanțului valoric; evidențiază, în acest sens, importanța participării active a organizațiilor de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii;

68. invită Comisia și statele membre să sprijine și să încurajeze dezvoltarea de tehnici și unelte de pescuit mai sustenabile și a unor metode care să atenueze suferința peștilor și nevertebratelor marine în timpul capturării, debarcării, transportului și sacrificării, pe baza celor mai bune cunoștințe științifice disponibile, precum și îmbunătățirea standardelor de bunăstare a peștilor de crescătorie, pentru a reduce stresul și a îmbunătăți calitatea peștelui; subliniază că Uniunea ar trebui să sprijine și să încurajeze investițiile în astfel de echipamente, metode și tehnici ameliorate;

69. subliniază contribuția pescuitului în iazuri, cu practicile sale tradiționale de management, la realizarea obiectivelor Strategiei „De la fermă la consumator” și ale strategiei interconectate privind biodiversitatea; subliniază că zonele de iaz cultivate oferă habitate pentru speciile rare, au o contribuție benefică la protecția climei și la rezervele de apă, au rol de absorbanți de nutrienți, rețin sedimentele și contribuie la producția sustenabilă a alimentelor regionale; invită Comisia și statele membre să ia în considerare pescuitul în iazuri în cadrul măsurilor și programelor relevante;

70. reamintește că producătorii primari se află într-o poziție semnificativ mai dezavantajată în ceea ce privește veniturile, comparativ cu alți operatori de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente și cu restul economiei deopotrivă; subliniază că este esențial să se întărească poziția producătorilor primari în lanțul de aprovizionare cu alimente, în special a producătorilor mici și mijlocii, astfel încât să obțină o parte echitabilă din valoarea adăugată a alimentelor produse în mod sustenabil, spre exemplu prin încurajarea cooperării și a acțiunilor colective, valorificând posibilitățile oferite în cadrul organizărilor comune ale piețelor pentru produsele agricole, pescărești și de acvacultură, inclusiv prin adaptarea normelor în materie de concurență;

71. subliniază că asigurarea unui venit stabil și echitabil pentru producătorii primari este esențială pentru a permite tranziția sistemului alimentar către o mai mare sustenabilitate și o agricultură mai circulară, pentru combaterea practicilor comerciale neloiale și pentru gestionarea riscurilor și a crizelor; solicită ca producătorii primari din întreaga UE să fie sprijiniți în realizarea acestei tranziții, inclusiv prin adoptarea de noi tehnologii și prin creșterea eficienței în ceea ce privește sistemele agricole, gestionarea deșeurilor, furnizarea de factori de producție și ambalarea; subliniază că prețurile de producție ar trebui să acopere costurile de producție și să reflecte sustenabilitatea socială, economică și de mediu și să fie, prin urmare, în conformitate cu obiectivele Pactului verde european;

72. consideră că acordurile sectoriale trebuie încurajate pentru a se asigura repartizarea echitabilă a valorii pentru fermieri și, în același timp, pentru a se asigura o mai mare transparență și trasabilitate a lanțului de aprovizionare în ansamblul său, stimulând angajarea unui număr mai mare de tineri în sector;

73. salută obiectivul de scurtare a lanțurilor de aprovizionare; subliniază totuși realitatea statelor membre și a teritoriilor insulare, deconectate de Europa continentală, confruntate cu probleme de izolare și dependență de importurile de produse necesare, cum ar fi cerealele pentru hrana animalelor, care trebuie respectată la punerea în aplicare a măsurilor de reducere a dependenței de transportul pe distanțe lungi și de alte măsuri care vor scurta lanțurile de aprovizionare; subliniază că, fără transportul pe distanțe lungi al anumitor produse alimentare, securitatea alimentară a acestor zone deconectate ar fi periclitată;

74. constată că așteptările cetățenilor evoluează și determină schimbări semnificative pe piața alimentară, ceea ce conduce la o cerere tot mai mare de alimente produse la nivel local; subliniază importanța alimentelor produse la nivel local, oportunitățile pe care le oferă fermierilor noștri și contribuțiile pozitive semnificative pe care le pot aduce mediului nostru; încurajează, prin urmare, Comisia și statele membre să promoveze în mod activ dezvoltarea unor strategii alimentare locale, alături de inițiative privind lanțurile de aprovizionare scurte;

75. recunoaște importanța alimentelor ecologice proaspete consumate la nivel local, care aduc beneficii pentru sănătatea consumatorilor și pentru mediu; subliniază potențialul uriaș pe care îl prezintă promovarea cooperării dintre producătorii primari locali și furnizorii de servicii turistice, care ar putea îmbunătăți consumul de alimente proaspete cultivate la nivel local; solicită introducerea unor măsuri de sprijin pentru a promova această cooperare;

76. solicită promovarea unor măsuri care să permită prelucrarea materiilor prime cât mai aproape posibil de locul lor de origine, ceea ce reduce semnificativ amprenta de carbon și asigură o mai bună trasabilitate a produselor alimentare;

77. subliniază că, deși noile modele de afaceri sustenabile constituie oportunități enorme pentru IMM-uri, câteva inițiative prevăzute în strategie ar putea conduce la crearea unei birocrații substanțiale; salută angajamentul Comisiei de a adera la instrumente mai bune de reglementare, de a evalua impactul asupra IMM-urilor, precum și de a adopta măsuri pentru a promova modele de afaceri sustenabile și circulare, în mod specific pentru IMM-uri, de a utiliza Fondul InvestEU pentru a facilita accesul IMM-urilor la finanțare și de a oferi soluții adaptate pentru a ajuta IMM-urile să dezvolte noi competențe și modele de afaceri; îndeamnă Comisia și statele membre să reducă sarcina administrativă pentru participanții mici și mijlocii la lanțul alimentar, prin măsuri precum simplificarea proceselor de înregistrare și eficientizarea permiselor, a licențelor și a aprobărilor și, de asemenea, prin asigurarea faptului că organismele de reglementare relevante sunt dotate în mod corespunzător cu personal, pentru ca micii producători de alimente să își introducă produsele pe piață cât mai repede și cât mai ușor posibil;

78. consideră că bugetul alocat pentru realizarea nivelului de ambiție al Pactului verde al UE și al Mecanismului pentru o tranziție justă este insuficient pentru a gestiona, într-o manieră sustenabilă din punct de vedere social, consecințele transformării preconizate; solicită ca Mecanismul pentru o tranziție justă să acopere și regiunile agricole care pot fi afectate negativ și subliniază necesitatea de a asigura implicarea adecvată a partenerilor sociali în definirea și punerea în aplicare a inițiativelor viitoare ale strategiei; reamintește că tranziția la acest sistem va necesita investiții semnificative și nu poate fi realizată fără colaborarea și sprijinul fermierilor europeni;

79. îndeamnă Comisia să asigure aplicarea temeinică a Directivei (UE) 2019/633 privind practicile comerciale neloiale și să monitorizeze cu atenție transpunerea sa în legislația națională; îndeamnă Comisia să își intensifice eforturile de consolidare a poziției fermierilor în lanțul de aprovizionare cu alimente și să prezinte propuneri concrete în conformitate cu strategia;

80. reiterează că produsele alimentare cu dublu standard de calitate sunt inacceptabile și trebuie să fie eliminate complet pentru a evita discriminarea și inducerea în eroare a consumatorilor UE; consideră, prin urmare, că strategia „De la fermă la consumator” trebuie să includă dispoziții care să prevină standardele duble de calitate a alimentelor și, în acest scop, invită Comisia să monitorizeze îndeaproape situația de pe piață și să propună o legislație specifică acolo unde este necesar; subliniază deopotrivă rolul organizațiilor de consumatori în identificarea acestor practici înșelătoare;

81. reamintește, prin urmare, Comisiei că este necesar să se dea curs Codului de conduită al UE privind practicile comerciale și de comercializare responsabile, elaborând un cadru de monitorizare pentru sectorul alimentar și cel al comerțului cu amănuntul și prevăzând măsuri legislative în cazul în care progresele în ceea ce privește integrarea considerentelor de sustenabilitate economică, de mediu, sociale și de bunăstarea animalelor în strategiile întreprinderilor sunt insuficiente, promovând și recompensând astfel eforturile producătorilor agricoli sustenabili, sporind în același timp disponibilitatea și accesibilitatea opțiunilor alimentare sănătoase și sustenabile și reducând amprenta ecologică globală a sistemului alimentar și costurile sociale ale regimurilor alimentare nesănătoase;

82. insistă că este necesar ca Codul de conduită al UE pentru întreprinderile din sectorul alimentar și din cel al comerțului cu amănuntul să se axeze pe angajamente care sunt relevante pentru modelarea unor medii alimentare sănătoase și sustenabile și care sunt specifice, măsurabile, limitate în timp, care pot combate standardele duble din domeniul practicilor agroalimentare și sunt centrate pe principalele operațiuni ale entităților implicate;

83. subliniază că este important să se stopeze și să se combată consolidarea și concentrarea în sectorul comerțului cu amănuntul de produse alimentare, în scopul de a asigura prețuri echitabile pentru fermieri și condiții de muncă decente pentru lucrători; insistă că este necesar ca actorii din amonte să țină seama de costurile de producție agricolă și să se aplice prețuri echitabile în toate verigile lanțului de aprovizionare; reamintește că este important să se îmbunătățească reziliența fermierilor pe piață prin obținerea unei valori mai ridicate din lanțul alimentar, care se realizează prin încurajarea participării acestora, de exemplu, la organizații de producători sau la cooperative;

84. solicită să se îmbunătățească în mod nediscriminatoriu politica UE de promovare a produselor agricole și alimentare, precum și programul UE pentru școli și inițiativa „Prânzuri școlare sănătoase în Europa”; consideră că aceste îmbunătățiri ar trebui să consolideze producția agricolă europeană de înaltă calitate și să contribuie la producția și consumul sustenabile în conformitate cu prezenta strategie, cu Pactul verde european și cu ODD; consideră că aceste îmbunătățiri ar trebui să se concentreze pe mesajele educaționale bazate pe datele științifice disponibile, pe etichetele de calitate ale UE, cum ar fi eticheta ecologică a UE și indicațiile geografice, pe lanțurile scurte, locale și regionale de aprovizionare, pe alimentația și stilurile de viață sănătoase, precum și pe promovarea unui consum mai mare de fructe și legume ca parte a unui regim alimentar variat și echilibrat, precum și pe scăderea aportului de zahăr, sare și grăsimi, cu scopul de a reduce ratele obezității;

85. subliniază, de asemenea, în contextul programului de promovare al UE, importanța înverzirii mediului atât în interior, cât și în exterior, ca soluție naturală la efectele schimbărilor climatice și la poluarea aerului, precum și pentru un mediu de viață sănătos și care oferă bunăstare oamenilor;

86. subliniază că este necesar să se stimuleze campanii europene de informare privind consumul moderat de vin, menținând totodată promovarea produselor de calitate; consideră că doar campaniile ample de informare și educare ar fi eficace în combaterea consumului abuziv și reamintește că consumul moderat de vin face parte din dieta mediteraneeană;

87. recunoaște rolul sistemelor UE din domeniul calității produselor agricole și alimentare și al indicațiilor geografice din UE, cum ar fi denumirea de origine protejată (DOP), indicația geografică protejată (IGP), indicația geografică pentru băuturi spirtoase și vinuri aromatizate (IG) și specialitatea tradițională garantată (STG), care sunt exemple excelente de stabilire a standardelor de calitate de către UE în agricultură; salută revizuirea politicii UE privind IG pentru a permite ca indicațiile geografice protejate sau denumirile de origine să contribuie în continuare la sustenabilitatea economică, socială și de mediu a regiunilor europene, aducând beneficii producătorilor, consumatorilor și societății în ansamblu prin producția de produse de înaltă calitate care creează o legătură puternică cu regiunile; subliniază că este necesar să se îmbunătățească recunoașterea autenticității lor în rândul consumatorilor care nu sunt întotdeauna în măsură să distingă indicațiile geografice europene de alte produse care nu au această denumire; consideră, de asemenea, că este necesar să se reducă sarcina administrativă pentru micii producători care doresc să adere la aceste sisteme de calitate și să se consolideze protecția IG împotriva utilizării abuzive sau a imitării la nivel internațional; reiterează rolul important al acestora în schimburile comerciale dintre UE și țările partenere;

88. accentuează că în strategie se recunoaște că alimentația europenilor nu corespunde, în cele mai multe cazuri, recomandărilor privind alimentația sănătoasă și că este necesară o schimbare a practicilor de consum la nivelul întregii populații în sensul adoptării unor alimente, regimuri alimentare și moduri de viață mai sănătoase, inclusiv prin majorarea consumului de plante și de alimente pe bază de plante produse în mod sustenabil și la nivel regional, cum ar fi fructele și legumele proaspete, cerealele integrale și leguminoasele, precum și o schimbare în ceea ce privește consumul excesiv de carne și de produse ultra-prelucrate, precum și de produse cu un nivel ridicat de zahăr, sare și grăsimi, care va aduce, de asemenea, beneficii mediului și bunăstării animale și va asigura reziliența mărită a economiei; subliniază că recomandările științifice promovate la nivelul UE, inclusiv cele legate de claritatea obiectivelor, pentru o alimentație sustenabilă, sănătoasă și mai echilibrată, care să țină seama de diversitatea culturală și regională a alimentelor și a regimurilor alimentare europene, precum și de nevoile consumatorilor, ar ajuta și ar încuraja consumatorii și ar contribui la eforturile statelor membre de a integra elemente legate de sustenabilitate în recomandările alimentare naționale; invită Comisia să elaboreze astfel de recomandări și acțiuni specifice care să promoveze efectiv o alimentație sănătoasă, sustenabilă și mai echilibrată;

89. salută faptul că strategia recunoaște în mod corect rolul și influența mediului alimentar în definirea practicilor de consum și nevoia de a facilita alegerea unor regimuri alimentare sănătoase și sustenabile de către consumatori; încurajează Comisia și statele membre să adopte o abordare mai sistematică și bazată pe dovezi pentru a facilita crearea unor medii alimentare sănătoase, sustenabile și echitabile, în loc să se bazeze doar pe un cod de conduită; reamintește că este important să se promoveze alimentația sănătoasă, mai echilibrată și sustenabilă, prin sensibilizarea mai mare a consumatorilor cu privire la impactul practicilor de consum, inclusiv prin canale digitale, și prin furnizarea de informații despre regimurile alimentare care sunt mai sănătoase și au o amprentă de mediu și de carbon mai redusă, cum ar fi produsele din lanțurile scurte de aprovizionare locale și regionale, care ar trebui însoțite de o serie de măsuri pentru a face producția de alimente mai sustenabilă în mod implicit;

90. solicită o gamă cuprinzătoare și complementară de măsuri, inclusiv măsuri de reglementare și campanii de sensibilizare a consumatorilor, pentru a reduce sarcina pe care consumul excesiv de alimente cu grad înalt de prelucrare, precum și de alte produse cu un conținut ridicat de sare, zahăr și grăsimi o reprezintă pentru sănătatea publică; invită marii producători și comercianți cu amănuntul de produse alimentare să reformuleze rapid și serios alimentele prelucrate care nu fac obiectul sistemelor de calitate ale UE în cazul cărora se pot obține îmbunătățiri în direcția unei compoziții mai sănătoase și salută intenția Comisiei de a lansa inițiative de stimulare a acestei reformulări, inclusiv prin stabilirea unor niveluri maxime de zahăr, grăsimi și sare în anumite alimente prelucrate, și îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape progresele înregistrate în ceea ce privește reformularea; subliniază că astfel de reformulări ar trebui, de asemenea, să urmărească reducerea la minimum a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă amelioratorii alimentari, reziduurile de pesticide și substanțele chimice dăunătoare; solicită să se acorde o atenție deosebită alimentelor pentru copii și altor alimente destinate unor scopuri speciale, pentru a adopta o abordare de reglementare eficientă la nivelul UE menită să soluționeze expunerea copiilor și a adolescenților la publicitatea și marketingul pentru alimente prelucrate cu un conținut ridicat de grăsimi, zahăr și sare în radiodifuziune și în mijloacele de comunicare digitale;

91. consideră că dezvoltarea în continuare și inovarea sustenabilă în domeniul producției de proteine vegetale și a unor surse alternative de proteine animale în UE, cum ar fi insectele sau algele, este o modalitate de a aborda în mod eficient multe dintre provocările de mediu și climatice cu care se confruntă agricultura UE, precum și de a preveni defrișările, pierderea biodiversității și degradarea ecosistemelor în țări din afara UE și de a reduce situația actuală de dependență a Europei cu privire la aprovizionarea cu proteine vegetale; invită Comisia să se bazeze pe raportul său privind dezvoltarea proteinelor vegetale în Uniunea Europeană (COM(2018)0757) și să prezinte o strategie a UE de tranziție în ceea ce privește proteinele care să acopere cererea și oferta pentru a sprijini și a stimula producția durabilă de culturi proteice, inclusiv aprovizionarea locală cu furaje și producția de alimente, sporind autonomia UE și reducând impactul global asupra mediului și climei; subliniază că este important să se reducă dependența de importul de culturi proteice din străinătate;

92. reamintește că a solicitat să se extindă evaluarea generală a riscurilor la nivelul UE pentru toată legislația pentru a preveni expunerea consumatorilor la substanțele periculoase din produsele alimentare;

93. reamintește că profilurile nutriționale, care au fost întârziate mult timp, rămân pertinente și necesare pentru realizarea obiectivelor Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate ([72]); salută anunțul în legătură cu o propunere legislativă de stabilire a profilurilor nutriționale; subliniază că multe produse alimentare, inclusiv unele comercializate pentru copii, utilizează în continuare mențiuni nutriționale și de sănătate, în ciuda faptului că au niveluri ridicate de nutrienți periculoși; subliniază că trebuie elaborat un set robust de profiluri nutriționale pentru a interzice utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate pe produsele alimentare cu un conținut ridicat de grăsimi, zahăr și/sau sare; solicită să se acorde o atenție deosebită produselor alimentare pentru copii și altor alimente destinate unor scopuri speciale;

94. recunoaște că etichetele nutriționale pe partea frontală a ambalajului au fost identificate de organisme internaționale din domeniul sănătății publice, cum ar fi Organizația Mondială a Sănătății, ca instrument esențial pentru a ajuta consumatorii să facă alegeri alimentare în cunoștință de cauză, mai echilibrate și mai sănătoase; subliniază că sistemul de etichetare nutrițională de pe partea frontală a ambalajului, care este în concordanță cu orientările privind regimul alimentar și complementar acestora, ar trebui să ajute consumatorii să facă alegeri alimentare mai sănătoase, oferindu-le informații ușor de înțeles cu privire la alimentele pe care le consumă; invită Comisia să se asigure că eticheta nutrițională obligatorie și armonizată la nivelul UE de pe partea frontală a ambalajului se bazează pe dovezi științifice solide și independente și pe înțelegerea demonstrată a consumatorilor, cu acces liber pentru toți operatorii de pe piață, inclusiv pentru operatorii mici și mijlocii, ținând seama de sarcina suplimentară pentru operatorii din sectorul alimentar și pentru sindicate; subliniază, în plus, că, pentru a facilita comparația între produse, aceasta ar trebui să includă un element interpretativ pentru a oferi informații transparente, comparabile și armonizate privind produsul și să se bazeze pe valori de referință uniforme; invită Comisia să ia în considerare în mod corespunzător caracteristicile specifice ale produselor cu un singur ingredient și ale produselor din cadrul sistemelor europene de calitate (DOP, IGP, IG etc.), în special caracterul invariabil al compoziției acestora, subliniind, în același timp, că orice considerente referitoare la eventualele derogări ar trebui să se bazeze pe argumente științifice; solicită instituirea unui sistem digital pentru furnizarea de informații voluntare suplimentare pentru produsele alimentare [EU4healthyfood (UE pentru alimente sănătoase)], și sugerează că aceste informații ar putea fi furnizate în format digital printr-un cod QR și obținute cu ușurință de către consumator;

95. observă că produsele sănătoase, inclusiv alimentele, pot conține ingrediente naturale sau sintetice care au diverse efecte asupra mediului și sănătății consumatorilor; solicită introducerea unor sisteme de etichetare obligatorii pentru produsele sănătoase, care să indice dacă un ingredient este de origine sintetică atunci când este obținut prin sinteză chimică, în special în cazurile în care există ingrediente naturale echivalente;

96. invită Comisia să evalueze schimbările în comportamentul consumatorilor, cum ar fi achiziționarea de produse alimentare online;

97. salută inițiativa Comisiei care urmărește să îmbunătățească indicarea originii pe etichete și ideea sa de a o extinde la o gamă mai largă de produse; solicită din nou indicarea obligatorie a originii pe etichete; subliniază că acest lucru ar trebui să fie cuprinzător și armonizat, să acopere toate produsele alimentare și serviciile de catering, restaurantele și comerțul cu amănuntul și să fie pe deplin verificabil și trasabil și să nu submineze buna funcționare a pieței interne; subliniază că este necesar să se revizuiască Regulamentul privind informarea consumatorilor ([73]), acordându-se o atenție deosebită laptelui și cărnii utilizate ca ingrediente; invită Comisia să rectifice practica actuală conform căreia produsele ale căror ingrediente primare nu provin de la nivel local sau regional pot fi comercializate ca atare dacă originea acestor ingrediente primare

([72]) JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

([73]) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

nelocale este indicată cu caractere mici și să facă mai vizibilă pentru consumator originea ingredientelor primare; invită Comisia să propună modificări legislative în ceea ce privește normele de etichetare a mierii, care vor avea ca rezultat o mai bună informare a consumatorilor și să sprijine sectorul apicol din UE prin consolidarea inspecțiilor la import pentru a preveni importurile de miere contrafăcută, subliniind, în același timp, că etichetarea tuturor țărilor de origine trebuie pusă în aplicare în mod eficace pentru a combate frauda alimentară;

98. salută intenția Comisiei de a crea un cadru sustenabil de etichetare a alimentelor și invită Comisia să definească metodologia și să specifice dimensiunile sustenabilității care ar fi acoperite, asigurându-se totodată că noul sistem nu intră în conflict cu cadrele existente în materie de mediu, cum ar fi eticheta ecologică a UE sau logoul pentru produse ecologice; subliniază că în prezent se folosesc numeroase afirmații și metode publicitare nefondate și chiar înșelătoare referitoare la mediu și invită Comisia să introducă un cadru de reglementare care să stabilească o procedură de aprobare prealabilă clară, rapidă și eficientă pentru toate mențiunile și etichetele de sustenabilitate; subliniază că acest cadru ar proteja consumatorii împotriva mențiunilor de sustenabilitate neadevărate, asigurând totodată că întreprinderile care depun eforturi reale pentru operațiuni mai ecologice sunt recompensate corespunzător pentru eforturile lor; subliniază că autoritățile publice de control trebuie să efectueze inspecții ale oricărei etichete permise pe produsele alimentare;

99. subliniază că este necesar să se stabilească etichete pentru produsele de origine animală, care ar trebui să se bazeze pe identificarea metodei de producție, precum și a indicatorilor de bunăstare a animalelor, și să conțină locul nașterii, creșterii și sacrificării animalului; evidențiază, de asemenea, că aceste cerințe ar trebui extinse la produsele prelucrate pentru a crește transparența, a ajuta consumatorii să facă alegeri mai bune și a contribui la bunăstarea animalelor; accentuează că producția și introducerea pe piață a proteinelor pe bază de plante ar trebui să fie mai bine sprijinite și solicită, de asemenea, ca armonizarea îndelung așteptată a cerințelor în ceea ce privește etichetarea alimentelor vegetariene și vegane să fie prezentată fără întârziere;

100. își reafirmă convingerea că măsurile politice de creștere a sustenabilității sistemului alimentar nu ar trebui să depindă exclusiv de transferarea responsabilității de a achiziționa produse durabile către consumatori, deoarece acest lucru este lipsit de eficacitate, în timp ce alegerea consumatorilor este un factor important pentru adoptarea unor regimuri alimentare mai sănătoase și produse în mod sustenabil; subliniază importanța unei bune educații referitoare la alimentație și mediu, precum și a disponibilității unor informații relevante și ușor de înțeles în această privință; subliniază că etichetarea privind sustenabilitatea ar trebui să se bazeze pe criterii de sustenabilitate armonizate din punct de vedere științific și ar trebui să implice inspecții din partea autorităților publice de control ori de câte ori este posibil, precum și noi măsuri legislative, dacă este necesar; constată, cu toate acestea, că doar certificarea și etichetarea de către terți nu sunt eficiente, dar pot fi instrumente complementare în asigurarea tranziției către o producție și un consum sustenabile; recunoaște că mărirea transparenței prin metode precum etichetarea reprezintă un element important, care poate ajuta consumatorii să ia decizii de cumpărare mai sustenabile, ceea ce este important pentru realizarea tranziției către un sistem alimentar mai sustenabil, regional și sănătos;

101. subliniază că prețurile la alimente trebuie să transmită consumatorilor un semnal corect; consideră că prețurile reale ale produselor alimentare, care reflectă costul real de producție pentru fermieri și pentru mediu și societate, sunt cea mai eficientă modalitate de a obține sisteme alimentare sustenabile și echitabile pe termen lung; salută, prin urmare, obiectivul strategiei de a orienta industria alimentară către practici care fac ca alegerile sănătoase și sustenabile să fie ușoare, accesibile și la prețuri rezonabile pentru consumatori; sprijină acordarea unei mai mari flexibilități statelor membre pentru a diferenția cotele de TVA pentru produsele alimentare cu diferite efecte asupra sănătății și mediului și pentru a le permite să aleagă o cotă de TVA egală cu zero pentru produsele alimentare sănătoase și sustenabile, cum ar fi fructele și legumele, astfel cum se practică deja în unele state membre, dar care nu este posibilă în prezent pentru toți ([74]), și o cotă mai mare de TVA pentru alimentele nesănătoase și alimentele cu o amprentă ecologică mare; reamintește că cheltuielile gospodăriilor pentru produsele alimentare variază în mod semnificativ de la un stat membru al UE la altul și că ar trebui asigurată accesibilitatea prețurilor pentru consumatorii din toate statele membre, asigurând, în același timp, un venit echitabil pentru producătorii primari pentru produsele lor sustenabile și sănătoase și sporind transparența și gradul de sensibilizare a consumatorilor cu privire la costurile și profiturile aferente fiecărei etape a lanțului de aprovizionare cu alimente; invită Comisia să lanseze un studiu pentru a cuantifica în termeni economici costurile de mediu și sociale, inclusiv costurile legate de sănătate, asociate cu producția și consumul celor mai consumate produse alimentare de pe piața UE;

([74]) Supporting the mid-term evaluation of the EU action plan on childhood obesity, The childhood obesity study. (În sprijinul evaluării la jumătatea perioadei a planului de acțiune al UE privind obezitatea la copii) EPHORT consortium (Consorțiul EPHORT): Jolanda Boer, Jeanine Driesenaar, Anneke Blokstra, Francy Vennemann, Nikolai Pushkarev, Johan Hansen.

102. solicită revizuirea legislației privind achizițiile publice în vederea introducerii sau consolidării unor criterii minime obligatorii pentru grădinițe și școli, alte instituții publice și întreprinderi private care furnizează servicii publice, pentru a încuraja: producția sustenabilă de alimente, inclusiv alimente tradiționale și tipice cu indicații geografice; consumul de produse locale și, dacă este posibil, de produse sezoniere; lanțurile scurte de aprovizionare, inclusiv vânzările directe; standarde mai ridicate de bunăstare a animalelor; precum și reducerea deșeurilor alimentare și a ambalajelor, în conformitate cu principiile economiei circulare; solicită promovarea unei alimentații și a unor modele alimentare mai sănătoase și mai echilibrate, prin crearea unui mediu alimentar care face ca alegerile sănătoase, în cunoștință de cauză și sustenabile să fie cele mai ușor de făcut de către consumatori; invită Comisia să dezvolte în continuare instrumente de monitorizare și raportare privind achizițiile sustenabile de alimente;

103. salută angajamentul Comisiei de a revizui legislația UE privind materialele care intră în contact cu alimentele (MCA), regretând, în același timp, că până în prezent lipsesc măsuri armonizate și propune Comisiei să devanseze data publicării propunerii; insistă asupra faptului că este necesară o reglementare cuprinzătoare și armonizată a tuturor MCA, inclusiv a materialelor și contaminanților care nu sunt încă acoperiți la nivelul UE; susține că acest lucru ar trebui să se bazeze pe principiul precauției, pe principiul „fără informații, nu este pe piață”, pe evaluări cuprinzătoare ale siguranței bazate pe cele mai recente date științifice și pe lucrările științifice ale Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) și a EFSA și subliniază că aplicarea eficientă și furnizarea de informații îmbunătățite consumatorilor sunt esențiale; își reiterează apelul de a revizui legislația privind MCA în conformitate cu Regulamentul privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), precum și regulamentele privind clasificarea, etichetarea și ambalarea și de a introduce, fără întârziere, dispoziții specifice de înlocuire a substanțelor chimice care perturbă sistemul endocrin și a altor substanțe chimice periculoase din toate MCA, fără a afecta rolul ambalajelor în menținerea siguranței sau calității alimentelor; salută intenția Comisiei de a stabili norme pentru reciclarea în siguranță a materialelor plastice, în afară de PET, pentru a fi transformate în materiale destinate să intre în contact cu produsele alimentare; subliniază, în același timp, că ar trebui să se aplice cerințe de siguranță egale pentru materialele virgine și reciclate și că actorii responsabili din lanțurile de aprovizionare și consumatorii finali trebuie să aibă posibilitatea de a accesa cu ușurință informații cu privire la identitatea și siguranța substanțelor chimice din materialele care intră în contact cu alimentele;

104. subliniază că deșeurile alimentare și pierderile de alimente au consecințe enorme asupra mediului, exacerbează schimbările climatice și sunt o risipă a resurselor limitate, precum terenul, energia și apa, precum și o pierdere de venituri pentru fermieri; își reiterează apelul de a se lua măsurile necesare pentru atingerea obiectivului legat de reducerea deșeurilor alimentare în Uniune cu 30 % până în 2025 și cu 50 % până în 2030, comparativ cu nivelurile de referință din 2014; subliniază că, pentru a realiza acest lucru, sunt necesare obiective obligatorii în fiecare etapă a lanțului de aprovizionare, inclusiv în producția primară, înainte de vânzarea cu amănuntul și în comerțul cu amănuntul; invită toate statele membre să instituie și să pună în aplicare programe de prevenire a risipei de alimente care să integreze pe deplin principiile economiei circulare și să includă promovarea lanțurilor scurte de aprovizionare cu alimente, care reduc riscul generării de deșeuri alimentare; subliniază că obiectivele PAC includ prevenirea risipei de alimente și accentuează că ar trebui încurajate acțiunile de reducere a risipei de alimente care apare la nivelul producției primare și în primele etape ale lanțului de aprovizionare, inclusiv alimentele nerecoltate; subliniază că este important să se asigure sănătatea animalelor, printre altele ca mijloc de a evita pierderile și risipa de alimente la sursă și subliniază că recuperarea deșeurilor alimentare pe bază de plante pentru hrana animalelor este o soluție viabilă în cazul în care deșeurile alimentare nu pot fi prevenite; subliniază că este important să se sensibilizeze publicul și să se ofere orientări cu privire la modul de evitare a risipei de alimente pentru a promova schimbările de comportament pe termen lung ale consumatorilor; invită Comisia să identifice eventualele obstacole care împiedică un ritm mai rapid de reducere a deșeurilor și invită Comisia și statele membre să asigure o finanțare adecvată pentru cercetare, inovare, implicarea părților interesate și campanii de informare și educare prin crearea de fonduri naționale pentru risipa de alimente, cu obiectivul de a elimina deșeurile;

105. subliniază că, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, ar trebui să se pună accentul pe prevenirea risipei de alimente; salută propunerea de revizuire care vizează clarificarea normelor actuale ale UE privind marcarea datei, cu scopul de a preveni și a reduce deșeurile alimentare și pierderile de alimente; subliniază că orice modificare a normelor de marcare a datei ar trebui să se bazeze pe date științifice și ar trebui să îmbunătățească utilizarea, exprimarea și prezentarea marcării datei de către actorii din lanțul alimentar, inclusiv în industria ospitalității, și înțelegerea acesteia de către consumatori, în special etichetarea „a se consuma până la” și „a se consuma de preferință înainte de”, fără a prejudicia, în același timp, siguranța sau calitatea alimentelor; subliniază că marcarea armonizată a datei ar contribui la combaterea risipei de alimente; solicită o revizuire corespunzătoare a normelor privind distribuția produselor alimentare, cu scopul de a identifica și a elimina obstacolele potențiale din calea reducerii deșeurilor, de a mări eficiența și de a stimula concurența și inovarea;

106. subliniază că este important să se combată frauda și contrafacerea în sectorul alimentar, întrucât acestea induc în eroare consumatorii și denaturează concurența; accentuează că trebuie să se abordeze urgent problema complexă a fraudei alimentare, care include, mai specific, etichetarea greșită, înlocuirea, diluarea, adăugarea, eliminarea sau înlocuirea ingredientelor cu înlocuitori mai ieftini sau neconformi, tratamente chimice sau procese neaprobate și documente

falsificate, precum și să se acorde o atenție deosebită contrafacerii și comercializării ilegale de indicații geografice; subliniază că este important să se impună pedepse eficiente, care să fie pe măsura infracțiunii în cazul fraudei alimentare intenționate și invită statele membre să transpună în mod adecvat acest principiu în legislația națională, în conformitate cu Regulamentul privind controalele oficiale ([75]); invită Comisia să lucreze la instituirea unei forțe europene împotriva fraudei alimentare pentru a spori coordonarea dintre diferitele agenții naționale relevante, cu scopul de a asigura aplicarea standardelor alimentare ale UE atât pe piața unică a UE, cât și cu privire la importurile noastre;

107. îndeamnă Comisia să monitorizeze și să asigure alocarea continuă de resurse adecvate pentru controalele oficiale ale produselor alimentare pentru a se asigura că se efectuează un număr suficient de controale pentru a verifica conformitatea cu cerințele privind alimentele și furajele și îndeamnă Comisia și statele membre să înăsprească controalele vamale pentru a asigura conformitatea cu standardele de producție ale UE, printre altele în ceea ce privește siguranța alimentară, rezistența la antimicrobiene, bunăstarea animalelor și produsele de protecție a plantelor, precum și pentru a evita pătrunderea organismelor dăunătoare plantelor și animalelor în UE; invită statele membre să pună în aplicare în mod riguros și consecvent dispozițiile privind trasabilitatea produselor din Regulamentul privind legislația alimentară generală (LAG) ([76]) de-a lungul întregului lanț alimentar; subliniază că, în cazurile de incidente care implică riscuri pentru sănătatea și siguranța publică, autoritățile publice ar trebui să informeze complet și imediat publicul cu privire la riscurile potențiale pe care le prezintă produsele alimentare în cauză, în conformitate cu prevederile relevante din Regulamentul LAG;

Facilitarea tranziției

108. subliniază importanța finanțării UE pentru cercetare și inovare, în special pentru IMM-uri și micii proprietari, ca factori cheie în accelerarea tranziției către un sistem alimentar european mai durabil, mai productiv, mai diversificat, local, sănătos și favorabil incluziunii; încurajează sectorul agroalimentar să utilizeze în mod activ finanțarea care i-a fost alocată în cadrul Orizont Europa în acest sens; subliniază, de asemenea, necesitatea de a facilita investițiile necesare pentru a încuraja practicile sustenabile, precum și economia circulară și bioeconomia;

109. subliniază că introducerea de noi tehnologii și tehnici de agricultură inteligentă, inclusiv digitalizarea și sistemele de culturi protejate, poate fi benefică pentru îmbunătățirea eficienței, a utilizării resurselor și a sustenabilității mediului și poate oferi beneficii economice pozitive datorate producției agricole; recunoaște că inovarea trebuie să rămână compatibilă cu restabilirea și promovarea practicilor și a cunoștințelor tradiționale, în special a celor adaptate la caracteristicile agroclimatice ale fiecărei zone;

110. subliniază că este important să se implementeze diferite practici de gestionare integrată a dăunătorilor și să se furnizeze servicii independente de consiliere agricolă pentru a asigura un transfer mai larg și incluziv de cunoștințe către sectorul agricol; consideră că acest lucru ar putea fi sprijinit prin instituirea unui sistem de colectare și diseminare a practicilor durabile și prin valorificarea sistemelor de formare specializate existente pentru fermierii din statele membre, fără a introduce sarcini administrative suplimentare pentru fermierii din statele membre; invită statele membre să dedice o pondere suficientă din alocările lor pentru serviciile de consiliere agricolă serviciilor și asistenței tehnice legate de practicile durabile care contribuie la obiectivele strategiei; consideră că, având în vedere cunoștințele și know-how-ul lor, contribuția micilor producători primari ar juca, de asemenea, un rol important în obținerea de rezultate reale la nivelul exploatațiilor agricole individuale;

111. subliniază importanța instituțiilor de învățământ superior în promovarea cercetării și inovării și furnizarea de consultanță cu privire la cele mai bune practici sustenabile; recunoaște rolul universităților în dezvoltarea și tranziția sectoarelor agroalimentare în regiunile cu caracteristici distincte, inclusiv regiunile ultraperiferice; salută intenția menționată în strategie de a ajuta IMM-urile din sectorul prelucrării alimentelor și micii comercianți cu amănuntul și operatorii din sectorul serviciilor de alimentație să dezvolte noi competențe, având grijă în același timp ca aceștia să nu fie supuși unor sarcini administrative suplimentare; subliniază importanța strategică a abordărilor colective, prin organizațiile de producători și cooperative, pentru reunirea fermierilor în vederea realizării obiectivelor lor;

([75]) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

([76]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

112. subliniază că sunt posibile numeroase sinergii între agricultură și politica spațială europeană, pentru a asigura o recuperare efectivă a calității solurilor și a alimentelor și pentru a răspunde provocărilor legate de mediu, de climă și de schimbările demografice; încurajează participarea tuturor statelor membre la programele științifice și de cercetare și invită Comisia să ia măsuri pentru a se asigura că se înregistrează progrese mai echilibrate în toate statele membre;

113. reamintește că este necesar să se promoveze sisteme eficace de cunoștințe și inovare în agricultură (AKIS), care să permită sectorului agricol să devină mai sustenabil prin accelerarea inovării și promovarea unei cooperări strânse între toate părțile interesate, cum ar fi fermierii, cercetătorii, consilierii, experții și ONG-urile, prin formare și învățare pe tot parcursul vieții, de înaltă calitate și favorabilă incluziunii și prin accelerarea transferului de cunoștințe, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a tehnicilor agricole integrate, cum ar fi gestionarea integrată a dăunătorilor pentru toate culturile;

114. invită statele membre să profite pe deplin de posibilitățile oferite de AKIS la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor lor strategice naționale PAC; reamintește, în plus, necesitatea unei rețele de date privind sustenabilitatea exploatațiilor agricole cu scopul de a stabili criterii de referință pentru performanța fermelor, de a documenta adoptarea practicilor agricole sustenabile și de a permite aplicarea precisă și personalizată a noilor metode bazate pe producție la nivelul fermelor, inclusiv prelucrând datele colectate și oferindu-le fermierilor și părților interesate un acces ușor la informațiile relevante, în special la cele mai bune practici; subliniază că datele privind agricultura și terenurile agricole sunt de interes public, dar că accesul fermierilor la propriile date agricole și controlul asupra acestora trebuie protejate;

115. subliniază că este important accesul cuprinzător la conexiuni rapide în bandă largă pentru a facilita adoptarea tehnologiilor agricole digitale la nivel de fermă și subliniază importanța sprijinirii fermierilor în utilizarea eficientă a unor astfel de soluții inovatoare, protejând, în același timp, viabilitatea lor economică; consideră că organizațiile de fermieri pot fi interlocutori utili pentru dezvoltarea serviciilor de brokeraj informatic și axat pe inovare; subliniază importanța programului Orizont Europa în realizarea obiectivelor de cercetare și inovare în domeniul sănătății solului și alimentației, care are potențialul de a atrage generația viitoare către sectorul agricol;

116. subliniază rolul fundamental al sistemelor independente de consiliere agricolă în diseminarea inovării și a cunoștințelor, în stimularea schimbului de experiență și în promovarea demonstrațiilor practice și invită statele membre, în special, să furnizeze fermierilor o consiliere cuprinzătoare privind adoptarea unor sisteme de producție mai sustenabile; încurajează Comisia și statele membre să sprijine în mod activ inițiativele ascendente care apropie fermierii și cetățenii, lucrând la nivel local și integrând cunoștințele locale, pentru a se adapta mai bine la realitățile specifice de pe teren; subliniază că este importantă promovarea formării tinerilor fermieri și antreprenori în sistemele agricole și alimentare sustenabile;

117. solicită, pe lângă sistemele de consiliere agricolă, crearea și promovarea unor platforme multilaterale care să intensifice colaborarea și să mobilizeze schimbul de cunoștințe și de tehnologie de-a lungul întregului lanț agroalimentar, pentru a contribui la accelerarea inovării și la promovarea sistemelor de producție agricolă; subliniază, de asemenea, că este important să se extindă această posibilitate la toți actorii din lanțul de aprovizionare și fără a impune alte sarcini administrative;

118. subliniază rolul cheie pe care îl vor avea tinerii fermieri în realizarea tranziției către o agricultură durabilă și în realizarea obiectivelor strategiei; subliniază că tranziția ecologică a sistemului nostru alimentar este o ocazie de a contribui la o zonă rurală plină de vitalitate; subliniază că PAC ar trebui să ofere un sprijin mai bun tinerilor și noilor fermieri în ceea ce privește veniturile, reînnoirea generațiilor, formarea, ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, antreprenoriatul și digitalizarea, în special în zonele periferice și foarte slab populate, astfel încât să se creeze un spațiu care să permită incluziunea și păstrarea tinerilor în agricultură, având în vedere că este probabil ca aceștia să fie primii care adoptă metode agricole noi și mai durabile;

119. subliniază că tinerii fermieri și potențialii noi fermieri întâmpină dificultăți în achiziționarea sau închirierea de terenuri și subliniază că este necesar să se faciliteze accesul tinerilor fermieri la acest sector; subliniază că trebuie să se garanteze că strategia menționată nu afectează negativ disponibilitatea și prețul terenurilor, având drept consecință creșterea speculei și dificultăți suplimentare pentru tineri în ceea ce privește accesul la terenuri;

120. constată că concentrarea terenurilor agricole, precum și acapararea terenurilor în UE, încurajată în unele cazuri de politici la nivel local, regional, național și la nivelul UE, poate crea dificultăți tinerilor fermieri și noilor fermieri care caută terenuri pe care să înființeze o fermă; invită Comisia și statele membre, precum și administrațiile regionale și locale, să pună capăt acestor practici pentru a sprijini tinerii fermieri și a facilita intrarea acestora în agricultură;

121. consideră, de asemenea, că această strategie reprezintă o șansă de a îmbunătăți perspectivele femeilor din mediul rural și de a evidenția rolul esențial pe care îl joacă acestea, oferind femeilor antreprenoare un mediu propice, inclusiv considerente juridice și politice, care să conducă la un acces mai larg la informații, cunoștințe și competențe, precum și la facilitarea accesului la resurse financiare, ceea ce duce la crearea mai multor locuri de muncă în zonele rurale;

Promovarea tranziției globale

122. reamintește responsabilitatea globală a sistemelor alimentare europene și rolul lor esențial în stabilirea de standarde globale pentru siguranța alimentară, protecția mediului, protecția socială și bunăstarea animalelor; își reafirmă angajamentul față de punerea în aplicare deplină a principiilor de coerență a politicilor în favoarea dezvoltării; invită Comisia și statele membre să garanteze că toate produsele alimentare și furajele importate în UE respectă pe deplin legislația relevantă a UE și standardele ridicate relevante ale Uniunii și să ofere asistență pentru dezvoltare cu scopul de a sprijini producătorii primari din țările în curs de dezvoltare să respecte aceste standarde; salută intenția Comisiei de a ține cont de repercusiunile asupra mediului ale toleranțelor la import solicitate; consideră că ar trebui abordate emisiile încorporate în utilizarea terenurilor și în schimbarea destinației terenurilor generate de hrana pentru animale importată și de alimentele importate;

123. invită Comisia și statele membre să mențină o abordare globală, deoarece punerea în aplicare a anumitor obiective ale strategiei „De la fermă la consumator” în Europa nu trebuie să conducă la relocarea unor părți din producția agricolă în alte regiuni, care au standarde mai puțin riguroase decât UE;

124. reamintește că accesul la piața UE și la cei 450 de milioane de consumatori ai săi oferă partenerilor noștri comerciali un stimulent puternic pentru a-și îmbunătăți sustenabilitatea, precum și standardele de producție și de muncă; consideră că succesul Pactului verde este strâns legat de politica noastră comercială;

125. salută angajamentul Comisiei de a promova eliminarea treptată la nivel mondial a pesticidelor care nu mai sunt aprobate în UE și de a se asigura că pesticidele periculoase a căror utilizare este interzisă în UE nu sunt exportate în afara Uniunii și îndeamnă Comisia să își prezinte cât mai curând propunerile în acest sens; consideră că UE ar trebui să sprijine țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să reducă utilizarea imprudentă a pesticidelor și să promoveze alte metode de protejare a plantelor și a resurselor piscicole; subliniază că strategia nu trebuie să favorizeze importurile de produse din țări din afara UE care au un impact mai mare asupra mediului și a climei; reamintește, în acest sens, că este esențial, prin urmare, ca produsele agroalimentare care provin din țări din afara UE să facă obiectul acelorași cerințe, inclusiv toleranța zero a reziduurilor de substanțe care îndeplinesc „criteriile de excludere”;

126. subliniază că sunt necesare alimente și la prețuri accesibile pentru o populație mondială de aproximativ 10 miliarde până în 2050 în contextul creșterii rapide a populației, al schimbărilor climatice, al penuriei de resurse naturale și al schimbării modelelor de consum; invită Comisia să consolideze dimensiunea globală a strategiei pentru a asigura dreptul la o alimentație adecvată și să pună în aplicare Declarația ONU privind drepturile țăranilor și ale altor persoane care lucrează în zonele rurale și accentuează faptul că politicile UE privind sistemele alimentare echitabile, sustenabile și reziliente ar trebui să abordeze în mod explicit inegalitatea de gen; îndeamnă Comisia să ofere sprijin țărilor în curs de dezvoltare pentru a-și proteja industriile incipiente, a promova securitatea alimentară, a sprijini atenuarea schimbărilor climatice în agricultură și pentru a îndeplini standardele de sustenabilitate ale UE și internaționale pentru exportarea produselor lor agricole;

127. subliniază că UE trebuie să promoveze drepturile omului și dreptul la hrană ca principiu central și prioritate a sistemelor alimentare și ca instrument fundamental care să transforme sistemele alimentare și să asigure drepturile grupurilor celor mai marginalizate de a avea acces la alimente nutritive și să pună în aplicare Declarația ONU privind drepturile țăranilor și ale altor persoane care lucrează în zonele rurale;

128. subliniază că ar trebui să fie interzise importurile de produse de origine animală din țări din afara UE atât timp cât standardele de producție animalieră ale acestor țări nu sunt aliniate la cele ale UE;

129. observă cu îngrijorare că mai multe audituri efectuate de DG SANTE, precum și câteva investigații detaliate desfășurate de ONG-uri constată că nu este asigurată trasabilitatea deplină a cailor vii din Argentina destinați pieței Uniunii Europene, ceea ce implică riscuri pentru siguranța alimentară, și că bunăstarea animalelor este compromisă; invită Comisia să suspende importul de carne de cal din țările în care nu se respectă cerințele UE aplicabile legate de trasabilitate și de bunăstarea animalelor;

130. reamintește că experimentele structurale pe animale care nu sunt indispensabile nu ar trebui să își aibă locul în lanțul alimentar, deoarece Directiva 2010/63/UE prevede înlocuirea și reducerea folosirii animalelor în proceduri; invită Comisia și statele membre să oprească importurile și producția națională de gonadotropină serică de iapă gestantă (PMSG), care este extrasă din sângele iepelor gestante care sunt inseminate sistematic și expuse colectărilor de sânge, ceea ce implică probleme legate de sănătate și bunăstare;

131. invită Comisia să prezinte de urgență o propunere pentru un cadru juridic al UE bazat pe obligația de diligență orizontală obligatorie de-a lungul întregului lanț de aprovizionare pentru întreprinderile din UE și din străinătate care își desfășoară activitatea pe piața unică, care să asigure lanțuri de aprovizionare sustenabile și investiții fără efecte negative asupra mediului, inclusiv defrișări, degradarea pădurilor, conversia și degradarea ecosistemelor și efecte negative asupra drepturilor omului și a guvernanței, să promoveze buna guvernanță și să sporească trasabilitatea și responsabilitatea în cadrul lanțurilor de aprovizionare globale;

132. ia act de faptul că piața internă a UE este cel mai mare importator și exportator de produse agroalimentare din lume; este convins că UE ar trebui să utilizeze poziția sa de actor mondial de prim plan pentru a defini referința și standardele internaționale directe în materie de sisteme alimentare sustenabile, pe baza respectării drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, a principiului precauției, a protecției mediului și a bunăstării animalelor, în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC); consideră că protecția standardelor în aceste domenii ar trebui să facă parte integrantă din toate capitolele acordurilor comerciale și că cooperarea multilaterală și în materie de reglementare ar putea contribui și mai mult la realizarea obiectivelor strategiei „De la fermă la consumator";

133. invită Comisia să consolideze aspectele comerciale ale strategiei „De la fermă la consumator" pentru a asigura coerența dintre politica comercială comună, planul de acțiune privind uniunea vamală, politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului și obiectivele strategiei „De la fermă la consumator", ale strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030 și ale altor politici conexe ale UE, precum și să urmărească aceste obiective în mod treptat, prin dezvoltarea unor alianțe verzi eficiente în toate forurile bilaterale, regionale și multilaterale relevante, inclusiv Summitul ONU privind sistemele alimentare 2021, precum și prin intermediul unei revizuiri ambițioase a normelor sale comerciale, prin stabilirea unui cadru specific privind sistemele și produsele agroalimentare durabile pentru viitoarele acorduri comerciale, în special prin clauze care asigură menținerea nivelului de protecție, îmbunătățind funcționarea clauzelor de salvgardare și punând capăt importurilor de produse care depășesc limitele maxime ale reziduurilor UE pentru produsele de protecție a plantelor, în conformitate cu normele OMC; invită Comisia să promoveze o mai bună coordonare între toate părțile interesate din sectorul privat și cel public, pentru a atinge aceste obiective; consideră că UE ar trebui să reconfirme mandatul Comitetului pentru securitatea alimentară mondială ca platformă politică internațională pentru securitatea alimentară și nutriție;

134. salută ambiția strategiei „De la fermă la consumator" de a asigura punerea în aplicare a unor capitole privind comerțul și dezvoltarea durabilă în toate acordurile comerciale ale UE, pentru a garanta că ambițiile mai mari în materie de reglementare prezentate sunt coerente cu politica comercială a UE și respectate de țările din afara UE care au semnat acorduri comerciale cu UE; subliniază că este important să se consolideze forța executorie a capitolelor referitoare la comerț și la dezvoltarea durabilă din acordurile comerciale, inclusiv în ultimă instanță, prin mecanisme de soluționare a litigiilor bazate pe sancțiuni, pentru a promova o abordare globală a climei și biodiversității, a favoriza o producție agroalimentară mai sustenabilă, a pune capăt defrișărilor la nivel mondial și a ridica standardele de muncă, în conformitate cu cele opt convenții fundamentale ale OIM; sugerează că capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă ar trebui, de asemenea, să țină seama de standarde de producție echivalente, cum ar fi bunăstarea animalelor, trasabilitatea, rezistența la antimicrobiene și utilizarea produselor de protecție a plantelor, care ar trebui să fie certificate în mod sistematic de organisme de audit și de certificare independente în toate etapele de producție și de distribuție, precum și de foi de parcurs cu etape care să facă obiectul unor evaluări ex post; îndeamnă Comisia să ofere sprijin țărilor în curs de dezvoltare pentru a promova securitatea alimentară și să le ajute să se alinieze la standardele europene în materie de sisteme agroalimentare sustenabile; se așteaptă ca responsabilul cu aplicarea dispozițiilor în materie comercială din cadrul Comisiei să își îndeplinească pe deplin rolul de a garanta aplicarea corespunzătoare a acordurilor în cauză prin combaterea denaturărilor pieței, prin consolidarea aplicării capitolelor privind comerțul și dezvoltarea durabilă și prin angajarea într-un dialog constructiv cu guvernele și părțile interesate;

135. solicită UE să ajute țările în curs de dezvoltare să adopte o legislație națională adecvată în vederea protejării resurselor genetice amenințate pentru alimente și agricultură, garantând continuitatea utilizării și gestionării acestora de către comunitățile locale, populațiile indigene, bărbați și femei și asigurând distribuirea justă și echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea lor;

136. ia act de studiul Comisiei privind impactul economic cumulativ al acordurilor comerciale ale UE asupra agriculturii, care arată că, atât în cadrul unui scenariu conservator, cât și al unui scenariu ambițios, se preconizează că acordurile comerciale ale UE vor genera un bilanț general pozitiv pentru comerțul său agroalimentar și o valoare mai mare până în 2030, demonstrând astfel că acordurile comerciale ale UE au un efect pozitiv asupra sectorului agricol al UE;

137. subliniază că acordul UE-Mercosur nu poate fi ratificat în forma sa actuală, deoarece, printre altele, nu asigură protecția biodiversității, în special în regiunea amazoniană, și nici nu oferă garanții privind standardele agricole;

138. observă că capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă nu abordează potențialele efecte negative ale acordurilor comerciale asupra schimbării destinației terenurilor, defrișărilor sau schimbărilor climatice; consideră că standardele europene și internaționale privind mediul, siguranța, bunăstarea animalelor și aspectele sociale ar trebui să fie aplicate în mod cuprinzător tuturor capitolelor din acordurile comerciale, pentru a împiedica subminarea acestor standarde de orice altă dispoziție comercială;

139. reamintește că acordurile comerciale trebuie să asigure participarea activă a părților implicate la promovarea principiilor dezvoltării durabile și că standardele internaționale sunt conforme ambițiilor Uniunii în materie de mediu și climă; consideră, de asemenea, că aceste acorduri ar trebui să țină seama de obligația de a respecta Acordul de la Paris pentru a garanta o tranziție globală către sisteme alimentare durabile;

140. evidențiază faptul că agricultura și pescuitul sunt sectoare vitale pentru dezvoltarea activităților economice sustenabile în regiunile ultraperiferice și evidențiază contribuția și valoarea adăugată a acestor sectoare, care contribuie la garantarea securității alimentare și care răspund cererii populației oferind produse de calitate, sigure și într-o cantitate suficientă; solicită ca constrângerile structurale agronomice și comerciale cu care se confruntă regiunile ultraperiferice menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene să fie luate în considerare în mod sistematic pe parcursul punerii în aplicare a strategiei „De la fermă la consumator” și în propunerile legislative ulterioare, pentru a permite acestor regiuni să concureze în condiții echitabile și pentru a asigura disponibilitatea unor soluții alternative viabile pentru sectoarele agroalimentare, în cazul în care mijloacele de producție și fluxurile comerciale ale acestora sunt restricționate;

141. salută noua inițiativă propusă în cadrul OMC privind clima și comerțul; subliniază că este important să se utilizeze acest cadru pentru a dezvolta un sistem agroalimentar cuprinzător și sustenabil, bazat pe standarde de producție comune și ambițioase; îndeamnă Comisia să se implice proactiv în cadrul OMC pentru a permite o tranziție ecologică, pentru a se asigura că politica comercială este în concordanță cu ODD, pentru a continua negocierile privind transparența stocurilor pentru securitatea alimentară și, în special, pentru a preveni situațiile în care produsele agroalimentare devin variabila de ajustare sau o victimă colaterală a conflictelor comerciale, continuând totodată să dezvolte o politică comercială sustenabilă ambițioasă și compatibilă cu normele OMC;

142. salută trimiterile din strategia „De la fermă la consumator” la procesele relevante ale ONU; subliniază că UE trebuie să sprijine Comitetul pentru securitatea alimentară mondială și mecanismul societății civile aferent ca principală platformă multilaterală de politici privind sistemele alimentare; invită Comisia să promoveze tranziția globală către sisteme alimentare sustenabile și securitatea alimentară în toate forurile internaționale relevante, inclusiv în cadrul Summitului ONU din 2021 privind sistemele alimentare;

143. subliniază cât este de important să se facă schimburi de tehnologii moderne și expertiză cu țările în curs de dezvoltare și să se formeze fermierii locali și europeni pentru a-i ajuta să pună în aplicare practici agricole inovatoare, deoarece sectorul agricol este esențial pentru securitatea alimentară și ocuparea forței de muncă în aceste regiuni;

o

o o

144. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.